

БАЧКИ КУТАК

бр. 26
јануар 2019.
ГОДИНА XIII

Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић“

БАЧКИ КУТАК

бр. 26
јануар 2019.
ГОДИНА XIII

Лист ученика Основне школе „Руђер Бошковић” – Број 26.

Извршни директор: Станислава Шарчевић Гога
Главни и одговорни уредник : Ива Кнежевић 8А
Ментор главног уредника: Весна Луковић

Уређивачки одбор:

Гордана Мишковић, Драгана Павлићевић, Ненад Лазећ, Слађана Ристић, Бранислава Грубишић, Гордана Јосимов, Данијела Андрејић, Тијана Срдановић, Дијана Вукадиновић, Данијела Ћетковић, Божић Радусин, Данијела Бакић, Весна Затежић, Весна Божовић, Дејан Павловић, Светлана Радовић, Јелена Дардић, Невена Ђукић, Ива Спасић, Вања Владушић, Зоран Мишић, Катарина Милошевић, Ена Стојановић, Весна Луковић, Јулијана Мердовић, Лидија Делић

Новинари :

Андреа Старчевић 6А, Лола Керешевић 6А, Елена Ђокић 6А, Ања Кошанин 6А, Тамара Лечић 6А, Андреј Луковић 6А, Александар Василић 6А, Марија Дикановић 6Б, Ена Зифра 6Б, Зора Пазман 6Б, Вања Антић 7Б, Ива Кнежевић 8А, Леа Марић 9А, Ива Ђурчић 9А, Софија Терзић 9Б

Насловна страна: Анђела Ракић Grade 5B
Дизајн: www.printandscreen.rs

РУБРИКЕ:

ИНТЕРВЈУ

МУЗИЧКА КУТИЈА

МИ У ПОСЕТИ

ИСТОРИЈСКИ ВРЕМЕПЛОВ

ШИРОМ ОТВОРЕНИХ ОЧИЈУ

СЛАТКА МАТЕМАТИКА

ЈЕЗИКОСЛОВЈЕ

ПЕТ ПЛУС

АРТ

ЕКОЛОШКИ АГЕНТИ

ОКОМ НАУКЕ

PUZZLE

СПОРТОЛИКЕ СТРАНЕ

И ЈОШ ПОНЕШТО...

НАШЕ ПЕРО

КАШ МОЗАИК

УСПЕХ!

Интервју са Урошем Петровићем

Урош Петровић је књижевник чија дела померају границе у савременој литератури за децу и младе. Аутор је шеснаест књига и добитник већег броја најпрестижнијих награда за књижевност за младе, између осталих – три пута награда „Невен“, три пута награда „Доситејево перо“, два пута награда Змајевих дечјих игара „Раде Обреновић“ за роман године, Златна значка Културно-просветне заједнице Србије за допринос култури, награда „Плави чуперак“ за књигу године, Награда Змајевих дечјих игара за допринос савременом изразу у литератури за децу и друге. Почев од збирки прича – мозгалица и романа у загонеткама до фантастичних приповести, дела овог аутора јесу оригиналне пустиловине које награђују читаоце. Размрдавање вијуга, сусрет са чудесним, необичним, али и застрашујућим, раскошна машта и особени хумор у његовим књигама, учинили су његова дела омиљеним штивом и за одрасле.

Књиге су му објављене до сада и у Италији, Мађарској, Грчкој, Румунији, Словенији, Македонији и Чешкој, као и на енглеском језику.

По Петровићевом награђеном роману „Пети лептир“ снимљен је први 3Д дугометражни играни филм у историји српске кинематографије.

Аутор је и три стоне друштвене игре, а двоструки је добитник и награде Пријатеља деце Србије за најбољу играчку године за игре Мартина загонетна кутија и дум-дум-дум.

Терао је нацију на размишљање и у засебној рубрици унутар култног серијала „Фазони и форе“, као и у квизу „Лавиринт“ на Радио телевизији Србије као творац лавиринта и најтежа препрека за такмичаре. Петровић је добитник и већег броја престижних награда за фотографије (од којих два пута награда магазина National Geographic), које објављује у читавом свету.

Са доктором Ранком Рајовићем је коаутор иновативног програма за образовне и васпитне установе „НТЦ систем учења“, који се примењује у више од петнаест земаља Европе. Гостује као предавач на факултетима, у школама и другим образовним установама у земљи и иностранству, као и на пословним форумима и конгресима.

Био је дугогодишњи председник Менсе Србије и један је од најуспешнијих решавача IQ X теста на свету.

• Какво је било Ваше детињство?

Захваљујући, што духу мојих родитеља, што духу времена, поседовао сам приличну слободу у том најважнијем периоду живота. Истраживање света у том узрасту ствара особу која уме да ствара.

• Да ли сте били несташни као дете?

Имао сам четири потврђена потреса мозга. Радозналост ми је, дакле, доносила много радости, али и много бола.

• Јесте ли волели школу?

Као и све друго у животу – неке елементе школовања сам волео, а неке баш и не. Све што ми је било досадно сам презирао, а важила је и супротна законитост.

• Који Вам је био омиљени предмет у школи?

Ликовно и биологија. Данас, када се осврнем, мислим да сваки предмет има своје тајне и чудеса, али нису сви у стању да их представе са тим атрибутима.

• Које особине је поседовао Ваш омиљени наставник?

Мислим да сам највише ценио добронамерност и правдољубље. Деца су осетљива на неправду и лошу намеру. Жао ми је што та сензибилност многим током одрастања отупи.

• Шта сте, као дечак, хтели да будете кад порастете?

Желео сам да будем сликар и изумитељ. Једно време сам замишљао да сам власник тајне радио станице, коју сви слушају, али не знају ни ко је води, нити где се налази. Чак сам пројектовао и подземне просторије те мистериозне установе, са пажљиво планираном вентилацијом, скривеним одашиљачима, напајањем струјом, турбинама унутар реке понорнице и двосмерним системом цевовода. Све је замишљено као да се налази скривено у попречном пресеку неприступачне планине, наравно.

• Да ли сте и као дете волели загонетке и мистерије или сте се проналазили у неким другим стварима?

Волео сам их одувек. Чак сам их тражио и у наоко обичним појавама. Мислим да такав приступ чини живот занимљивијим. Па, и када се дубоко замисли, није ли живот пун чуда? Вода је чудесна твар. Биљке су невероватне, живот заиста буја на невероватан начин. Птице? Невероватно! Погледајте понекад облачно небо као да га никад раније нисте видели! А тек звезде! Живот је заправо пун чудеса која смо престали да примећујемо, јер нисмо свесни да их тек наш поглед

чини таквима. Или не чини, што је, нажалост, уобичајен случај.

• Ваше књиге утичу на много људи. Које књиге су утицале на Вас?

Било би непоштено да овде не поменем стрипове. Преко крхког, заљуљаног моста сазиданог од стрипова стигао сам у чаробни, свемогући и бескрајни свет књига. Жао ми је људи који у њега не залазе.

• Пишете за децу и младе. Ко је Вама био омиљени писац када сте били дете, а ко сад (ако има промене)?

Као дете, волео сам Џека Лондона, Ршума, Карла Маја, нешто касније Толкина и Хемингвеја. Волим их и сад.

• Које жанрове највише волите, да ли читате књиге сличним онима које Ви пишете?

Волим добре књиге, без обзира на оно што други људи зову жанр.

• Шта је то толико „фантастично“ у простору фантастике?

При писању, донекле и при читању, присутна је код фантастике неодољива, необуздана умна слобода! Реч је о праскавом рушењу граница овог нашег света, иначе сасвим довољно чудесног и невероватног, као што приметих у неком од горњих редова.

• Можете ли нешто да нам кажете о Менси.

Осим онога што се о Менси може лако пронаћи на интернету, ево једног личног утиска – најбоља ствар у вези са том организацијом је могућност да упознате велики број људи са разних меридијана, од којих се могу пробрати они заиста вредни дружења и сарадње.

• Бавите се проблемом учења, креативног приступа учењу и функционалног знања.

Заједно са доктором Ранком Рајовићем радим на иновативном приступу образовању, у оквиру НТЦ система учења. Трудимо се, заједно са много квалитетних, креативних људи, да деца буду успешнија, тиме и задовољнија собом. Дакле, не да буду задовољнија нама, системом, школом, условима, већ задовољнија собом и својим постигнућима. То је, чини ми се, предуслов за нормалан, креативан, садржајан, квалитетан живот.

• Како сте дошли на идеју да напишете први српски хорор за децу и колико дуго сте га писали?

Романе обично пишем три године. „Пети лептир“ је настао спонтано, без великог предумишљаја. Настала

је тако помало смешна, али и страшна прича. Испоставило се да је то био сасвим нови приступ књижевности за децу код нас. Та књига се, ето, и данас чита, а по њој је снимљен први (и за сада једини) српски 3Д играни филм. „Пети лептир“ се чита и у другим земљама, а пре неколико дана сам потписао уговор за издање у Румунији. Дакле, нисам планирао пут те књиге. Чини ми се да су и романи „Авен и јазопас у Земљи Ваука“, „Деца Бестрагије“, као и „Караван чудеса“ сасвим другачији од других.

• **Добитник сте многих књижевних награда. Колико Вам награде значе?**

Још увек нисам постао толико кул писац да ми награде ништа не значе. Надам се да нећу ни постати.

• **Познати сте као и аутор питања на квизу „Потера“ и творац лавиринта на квизу „Лавиринт“. Знамо да имате тешка, али много занимљива питања. Нас занима како их смишљате?**

Прављење класичних питања за квизове је напоран и одговоран посао, захтева много времена и енергије. Ипак, смишљање загонетних питања за „Лавиринт“, као и за радионице које радим са свим узрастима, јесте још теже и захтевније, али некако још забавније и креативније. Ништа што вреди није настало лако.

• **Шта тренутно пишете?**

Радим на новом роману о епском сукобу духова двеју врста. Спремна је и графичка новела о страховима детињства, као и нови роман у загонеткама, књижевна форма коју сам са радошћу увео у литературу.

• **Хоће ли се уметност речи одржати?**

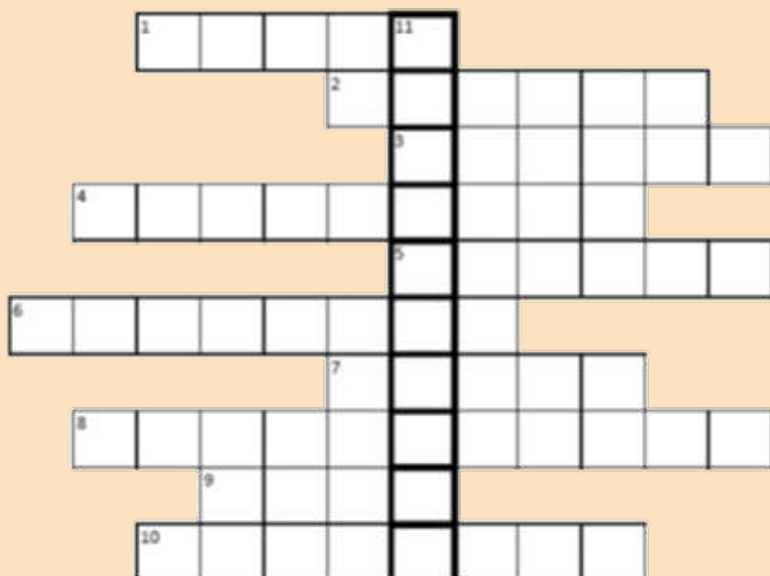
Уметност речи ће увек правити разлику. Мисли су нас створиле, речи су нас обелоданиле.

новинарска секција

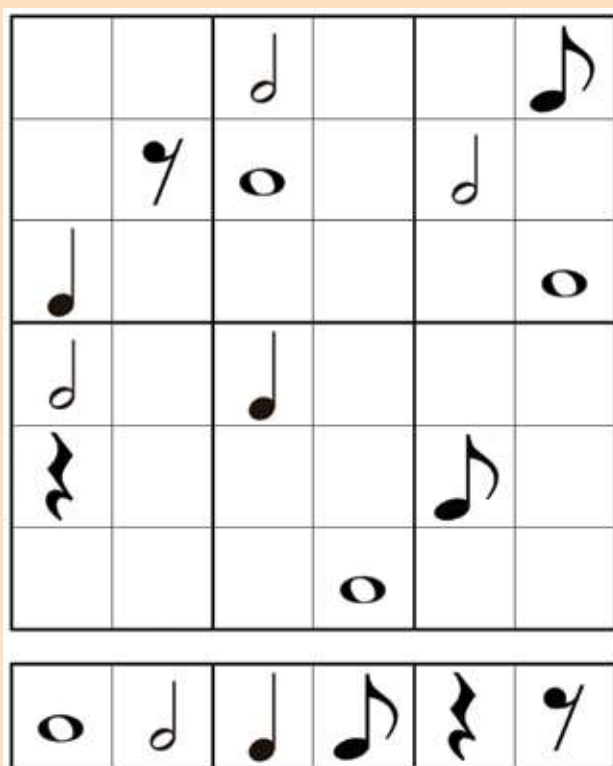

Музичка укрштеница

1. Доба музике од 1600 до 1750.г.
2. Инструмент који има 88 дирки у две боје и 3 педале.
3. Континет на коме је настала прва цивилизација.
4. Име за ударачке ритмичке инструменте.
11. Једно музичко доба.
5. Цивилизација долине реке Инд.
6. Низ од 8 тонова.
7. Најбитнији музички елемент који комбинује нотне вредности.
8. Музичко дело написано нотама.
9. Цивилизација долине Жуте реке.
10. Музички елемент који одређује јачину тона.

Судоку

Стогодишњица смрти Клода Дебисија (1862–1918)

Клод Дебиси се сматра једном од најистакнутијих личности у области музике импресионизма. Дебиси је био не само један од најважнијих француских композитора, већ је био и централна фигура целе европске музике на прелазу из деветнаестог у двадесети век.

Рођен је у Паризу, са једанаест година примљен је на Конзерваторијум у Паризу. Као пијаниста и диригент својих дела наступа по целој Европи. Године 1884. добија награду Рима за кантату „Блудни син“, а 1887. године се враћа у Париз и од тада живи повучено као бием и борац за уметност. Све до своје четрдесете године био је непознат широј јавности, а после извођења опере „*Пеле и Мелисанда*“ постаје један од најпознатијих светских композитора. У тој слави није дуго уживао, умире у Паризу 1918. године.

Дебиси је почео да ствара у време када су у европској музици основу још увек чинили дур и мол. У своја дела он уводи целостепене и пентатонске лествице, доноси новине у хармонији и не поштује правила романтизма, а главни елементи стварања су боја и хармонија.

Његова музика представља прелазак из касноромантичарске музике ка модернистичкој музици двадесетог века. Оставио је за собом више композиција са различитих подручја: композиције за децу *Дечји кутак* и балет *Кутијица играчака*, десет програмских оркестарских композиција међу којима се истичу *Поподне једног Фауна* и *Море*. Изузетно су вредне минијатуре под називом *Прелудијуми* у којима се осећа права импресионистичка атмосфера. Од ових минијатура се издвајају: *Девојка са ланеном косом*, *Потопљена катедрала*, *Шта је видео западни ветар* и *Кораци у снегу*.

У Музеју науке и технике

Ученици Grade 4 су 6.12. посетили Музеј науке и технике. Кроз истраживање су стицали знања, а затим су уживали у посети изложби дечјих играчака које су се користиле у прошлости. Последњи сегмент у Музеју је био део занимљиве науке где су ученици шетали по кривој соби, упознали су се са перископом, имали су прилику да уђу у каледиоскоп са својим ликом, мерили су своју телесну тежину и сазнали колико су тешки на другим планетама и уживали су изучавајући науку на веома занимљив начин.

ART+SCIENCE: makers

Ученици Grade 1 били су у посети Музеју примењених уметности. Ученици су гледали изложбу ART+SCIENCE: makers. Имали су прилику да виде, чују и осете како бројеви постају музика, како откуцаји срца бивају приказани пулсирајућим светлом, како се симфоније стварају од осећања, компјутери пишу поезију и како се осветли људски ДНК... Највећи утисак је био да виде како се њихов пулс осликава бојама и светлом и како датум рођења ствара музику.

Како се организујемо

У оквиру теме Како се организујемо ученици grade 4 су 27.9.2018. били у Наваку. Кроз радионице о саобраћајним знацима и комуникацији учесника у саобраћају неопходној за безбедно учествовање, имали су прилику да закључе који фактори чине саобраћајне знаке ефикасним за комуникацију широм света.

У Скупштини

Ученици GRADE 5 су у петак, 21. 9. 2018. године посетили Скупштину Републике Србије да би проширили своје знање и употпунили истраживање о функцији скупштине у нашој земљи и како је она повезана са свакодневним животом грађана Србије. Током посете ученици су имали прилику да чују и занимљивости о самој скупштинској згради и променама које су се дешавале у Србији у њеној турбулентној историји.

Пријем првака

За нову генерацију најмлађих ђака, Интернационални образовни систем „Руђер Бошковић“ је припремио свечани пријем.

Добродошлицу и најлепше жеље за почетак школовања су им пожелели директор Основне школе Гордана Петковић Срзентић, учитељице и сви наставници који ће им предавати.

Специјални учесници програма су били ђаци, прошлогодишњи прваци који су припремили лепу добродошлицу за нове другаре.

Дан европских језика

У среду, 26. септембра, у нашем граду традиционално је обележен Дан европских језика. Како ове школске године нисмо били на екскурзији у то време, искористили смо прилику да посетимо три културна центра (Cervantes, Goethe, Institut francais) који су били домаћини многих културних центара и европских језика. Изненадила нас је огромна посећеност овог догађаја, а сви поклони и слаткиши које смо добили били су лепо прихваћени. Учествовали смо у квизовима и провели једно лепо језичко поподне.

IX Green фест

Ученици млађих разреда наше школе су ове недеље имали прилику да присуствују IX Green фесту – Међународном фестивалу зелене културе који је одржан у Дому омладине.

Ученици Grade 1 i 4 опробали су се у прављењу здравих колача у оквиру радионице „Сладак живот без шећера“ а ученици Grade 2 правили су жабице, касице и друге предмете од већ употребљене пластике на радионици „Кре- кре“. Ученици Grade 3 разреда научили су да праве хранилице за птице како би лакше презимили зиму на радионици „Зимско храњење птица“.

На предавању „Оно што нам је потребно, оно што нам се свиђа“ били су ученици Grade 5 разреда и покушали да одговоре на питање која је права мера куповине и које еколошке проблеме изазивамо претераном потрошњом.

На Green фесту

Ученици наше основне школе су 13. новембра имали прилику да присуствују – Међународном фестивалу зелене културе који је одржан у Дому омладине. Ученици млађих разреда су одржали предавање под називом „Пластика, фантастика, токсика“. Овом приликом, потрудили смо се да део духа и праксе које негујемо у својој школи о очувању животне средине, пренесемо и својим вршњацима из других основних школа. Затим смо имали прилику да присуствујемо радионици где смо научили како да будемо креативни и пластичне поклоне заменимо оригиналнијим, а еколошки одрживијим. Ученици старијих разреда су били подршка нашим гимназијалцима који су такође одржали презентацију. За крај дивног дружења имали смо прилику да погледамо пројекцију филма „Проналазачи будућности“. Изашли смо пуни ентузијазма и нових идеја како и сами да будемо иновативни и малим, али сигурним, тимским корацима сачувамо своју дивну планету.

У Снукер савезу Србије

Ученици одељења 4В су посетили Снукер савез Србије 1.11.2018. г. Упознали су се са правилима овог, за њих новог и занимљивог спорта. Уз подршку професионалних тренера свим ученицима је пружена могућност да стекну прва знања и да се опробају у екипном такмичењу. Били су у могућности да развију прецизност, као и да се упознају са значајем упорног вежбања и тренирања за успех у спорту, али и у осталим областима живота.

„Злогоње“

Ученици старијих разреда били су у биоскопу Рода на Бановом брду. Једна група ученика гледала је филм „Злогоње“. То је прича о Јовану и Милицу, десетогодишњацима који се упознају када Милица ненадано стигне у Јованов разред. Да га друга деца не би емотивно повређивала, усамљени Јован је изградио свој свет из маште у који Милица мало по мало успева да се пробије.

Друга група ученика гледала је филм „Хотел Трансилванија 3“, најновији наставак популарног анимираног филма.

Оријентиринг - Трагом Вука и Доситеја

Наши оријентирци кренули су 30.10. на наградно путовање Трагом Вука и Доситеја у Београду. Прва тачка био је Музеј Вука и Доситеја. Наш водич кроз просторије најстарије куће у оријенталном стилу био је занимљив, говорио је нашим језиком и дивним начином освежио знање о ова два велика човека. На путу ка Студентском тргу замирисале су крофне. Нисмо одолели. Шетњу смо завршили у Саборној цркви.

У Наваку

Ученици Grade 1 били су у Наваку.

Уживали смо у учењу кроз игру. Вежбали смо да правилно пређемо улицу, сазнали смо колико је важно везивање појаса. Појас нам може спасити живот. Сазнали смо да возачку дозволу можемо добити са 18 година, а да седимо напред са 12 година. До тада, седимо везани на задњем седишту у бустеру.

У Пужу

Ученици grade 1, 2 и 3, били су у четвртак 18.10.2018. године на позоришној представи „Миладинова чаробна лампа“ у „Пужу“.

Представа почиње једном давно у Багдаду, као позната стара бајка из Хиљаду и једне ноћи...

Међутим, радња се сели у Београд, и ту се појављује мноштво нереалних и бајковитих ликова.

Носилац заплета је неваљали муфлуз Црни витез који покушава да се домогне чаробне лампе и спречи Миладина да ослободи духа.

У „Душку Радовићу“

Ученици grade 4 и 5 били су у среду 17.10.2018. године у Малом позоришту „Душко Радовић“ на представи „Судбина једног Чарлија“.

Чувени роман Александра Аце Поповића „Судбина једног Чарлија“ носи снажне емоције блиске сваком детету, као и одраслом човеку: страх од напуштености и чежња за мајком, блискост нераздвојног пријатељства, љубав за коју се чине велика дела, понос због успеха и понесеност славом, туга због расанка, али и утеха због повратка у окриље мајке. Чарли је на почетку незрело маче, сурово остављено да се стара само о себи, а на крају мачак са богатим животним искуством. Крај, иако препун емоција, има своју нежну филозофску поруку да је живот боље искусити него остати заувек везан за родитеље јер то искуство живота, иако понекад тешко, уједно је и нешто најлепше на свету.

57. Октобарски салон

Посетили смо 57. Октобарски салон у Музеју града Београда, једну од пет локација на којима се представља укупно 72 уметника из Србије, региона и света.

Кустоси овог салона су Гунар и Данијел Кваран, који су концепт 57. Октобарског салона „Чудо какофоније” засновали на идеји о различитости савременог уметничког израза и полицентричности сцене савремене уметности данас. На изложби смо се сусрели са важним именима данашње уметничке сцене, међу којима су нашим ђацима највише пажње привукли пре свега различите инерактивне инсталација Олафура Елијасона, Ђорђа Ожболта и Јоко Оно, а затим видео радови Немање Николића, слике Маје Ђорђевић, и многи други уметници.

Почеци Октобарског салона сежу у 1960. годину, када је установљен као годишња изложба најбољих остварења у области ликовних уметности на домаћој југословенској сцени, а од 1967. године у селекцију бива укључена и примењена уметност. Током вишедеценијске историје, Октобарски салон је мењао концепцију и облике организовања, па је крајем 90-их и почетком 2000-их уведена улога уметничког директора, селектора или кустоса који је одлучивао о саставу, концепцији и садржају изложбе, а 2004. године Октобарски салон је добио међународни карактер.

Времеплов

У оквиру рур теме коју обрађују „Где се налазимо у простору и времену”, ученици Grade 3 посетили су Музеј науке и технике. Након обиласка сталне поставке музеја, ученици су учествовали у радионици „Времеплов”. Ђаци су имали прилику да упореде изглед и улогу одређеног предмета из прошлости са савременим. Овом радионицом спаја се учење са игром и креативност са маштом кроз реализацију сопствених идеја за изглед предмета у будућности.

Најзанимљивији део посете био је боравак у интерактивној научној играоници.

Поставка је осмишљена тако да промовише учење кроз откривање, учествовање, експериментисање и непосредан контакт с научним изазовима.

Изложба „Класично и симболично“

Група ученика посетила је изложбу „Класично и симболично“ у Музеју примењене уметности.

Изложба је представила музејску колекцију, прстење и минђуше од антике до средњег века, ауторке Миле Гајић, вишег кустоса МПУ.

Обухватила је 95 предмета из Збирке метала и накита Музеја примењене уметности, као и 10 драгоцених предмета из колекције Историјског музеја Србије.

Предмети који су на овој изложби бити представљени илуструју специфичан сегмент нашег културног наслеђа који сведочи о вишевековној традицији израде и ношења накита на овом поднебљу, преплитању различитих уметничких утицаја и њиховом аутентичном стапању у доба српске средњовековне државе, када је класично органски живело у савременом, а симболично било начин мишљења и живљења.

Изложбу „Срце таме“

Изложбу „Срце таме“ Катарине Петровић, уметнице и истраживачице на релацијама уметности, науке и хуманистичких наука, посетили смо у Уметничком простору У10 у Београду, а несвакидашњом поставком натерала нас је да застанемо и размислимо. Стварајући емпиријске и научне информације, а вођена интуитивним увидима, уметница замишља и упућује на размишљање о питању процесуалности, пре свега у контексту креације значења и форми.

Пратећи хронологију мисли Катарине Петровић, изложба „Срце таме“ фокусира се на недокучиве аспекте наше реалности, почетак и кретање, присуство и одсуство.

Катарина Петровић фокусирана је у истраживању на појам и процес постанка и генеративности, а у свом раду користи медије као што су текст, језик, звук и код. Тренутно ради као истраживачица у центру за трансдисциплинарна истраживања Лео Апостел у Бриселу. Завршила је мастер студије на ArtScience департману Краљевског конзерваторијума и Краљевске академије уметности у Хагу, као и основне и мастер студије на Факултету ликовних уметности Универзитета уметности у Београду.

„Деца деци помажу“

Група ученика ОШ „Руђер Бошковић“ присуствовала је уторак, 18.12. радионици „Деца деци помажу“ на којој су правили новогодишње честитке и креирали шалове и капе који ће се касније аукцијски продавати како би се уочи предстојећих празника прикупио новац за угрожену децу. Са нама су се дружила и деца из „Свратишта“ са којима смо разменили новогодишње честитке и за њих креирали неколико капа и шалова. Уживали смо у дружењу и прилици да неког обрадујемо!. Радионицу је водила наша позната креаторка Сузана Перић.

На изложби Марка Челебоновића

Ученици наше школе били су 28.11.2018.г. на изложби Марка Челебоновића у Галерији САНУ. За ђаке је ово било веома драгоцено путовање кроз богато животно искуство нашег познатог уметника. Његов живот био је обојен великим упливом друштвено- историјских околности, правничким и вајарским образовањем и на крају опредељењем за ликовни израз. Одабрали смо да се фотографишемо испред његових аутопортрета.

Дружење са Фемом

После читања „Покондирене тикве“ сусрели смо се са Фемом и уживо у Театру на Брду. Први озбиљан снег у Београду није спречио седмаке и осмаке да тог петка 14.12. буду публика која ужива у свакој реплици и гегу позоришне трупе „Бис“.

63. МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА

Ученици наше школе су посетили Међународни београдски сајам књига у уторак 23.10. и среду 24. 10. 2018. Ова манифестација је позната као „празник књиге“. Уживали смо на штандовима „Вулкана“ и „Пчелице“, „Лагуне“, куповали књиге на српском и енглеском језику. Обогатили смо своју кућну библиотеку новим насловима. Из велике гужве смо изашли задовољни што смо били део овог културног догађања.

У Вршцу

Ученици Grade 8 и њихови наставници прву недељу октобра провели су на екскурзији у Вршцу. Обишли су овај лепо градић, катедралу, музеј Конкордија, одгледали дивну представу у Народном позоришту „Стерија“ чију су и кућу посетили. Велики утисак на њих оставила је посета Пилотској академији, а редовно су уживали у спортским активностима и шетњама. Последњег дана обишли су и манастир Месић. Било им је незаборавно!

У Кладову

Ученици 5. разреда су 1-5.10.2018. били на екскурзији у Кладову. Опуштеност, истинско дружење, смех, едукација - обележили су ових пет дивних дана. Посетили су Лепенски вир, Гамзиград, Неготин, Зајечар, Хидроелектрану „Бердап“. Сви локалитети су били упућени на давну прошлост тако да је ова екскурзија била добар увод у проучавање антике, које ће уследити на историји. Вожња бродом на Дунаву је била посебан ужитак. Било је ту и спортских активности - пливања, фудбала, а и правих спортских тријумфа. Вече је било посвећено забави у дискотеци, гледању омиљених серија и, надам се, правом другарству. Следећу екскурзију једва чекају и деца и одељењске старешине.

У Нишу

Ове године су осмаци били у Нишу на екскурзији. У Нишу су се сместили у један од најлепших хотела у Србији, хотел „Нишки цвет“. Сам по себи, хотел је заиста лепо уређен са квалитетним собама и укусном храном. Посетили су изложбу Пикасових графика и литографија, Нишку тврђаву, као и Нишко народно позориште. Без обзира на озбиљну тему представе „У чије име“ изванредни и талентовани глумци успели су и да насмеју наше ђаке.

У поподневним сатима догађале су се спортске активности близу реке Нишаве, где су бирали између одбојке или фудбала, али и уживања на игралишту и играња карата. Оно што је вероватно обележило екскурзију јесте и комедија „Johnny English“.

Среда је била резервисана за истраживање околине Ниша - Ђаволје вароши, Црвене реке и цркве Светог Николе. Увече у позоришту гледали су „Госпођу министарку“. Чувена комедија Бранислава Нушића није само насмејала децу, већ и целу салу.

На Чегру нам је историчар по имену Селомир Марковић одржао извандредно предавање о Првом српском устанку. Као поклон, добили смо и његову књигу са његовим потписом. Након тога, посетили смо Ђеле-кулу која је све ученике оставила без даха.

При повратку за Београд обишли су Ћуприју и манастир Раваницу.

У Краљеву

Ученици Grade 7 су прошле недеље 1-5.10.2018 ишли на екскурзију у Краљево. Најпре су се упознали са знаменитостима Краљева кроз посету музеју и културним и историјским споменицима, а затим и са знаменитостима средњовековне Србије као што су манастир Жича, манастир Студеница и тврђава Маглич. Затим су обишли још једну српску светињу, манастир Љубостињу, а након тога и знаменитости града Крушевца. Чули су много тога занимљивог о средњовековној тврђави Лазаревом граду, обишли цркву Лазарицу као и градски музеј са веома богатом поставком. Екскурзија је приведена крају посетом спомен-музеју „21. октобар“ и спомен-парку „Крагујевачки октобар“, у Шумарицама. Након краће шетње центром Крагујевца уследио је повратак за Београд.

У Свилајнцу

Ученици GRADE 5 су 3.10.2018. били на једнодневном излету у Свилајнцу. Том приликом су посетили Природњачки центар Србије, комплекс Пољопривредне школе и прошетали градом на Ресави. Обиласком Природњачког центра ученици су могли да виде и чују занимљивости о далекој прошлости наше планете и да уживају у шетњи дино-парком. У пољопривредној школи су се дружили с домаћим животињама и разгледали баштенске леје с различитим биљним културама.

Дан је прошао у добром расположењу, дружењу и игри и деца су се вратила са излета с једним новим, лепим искуством.

На Космају

Излет на Космај био је једна узбудљива авантура. Деца су уживала у сунчаном дану и свежем ваздуху. У свој свет примили су нас предивни домаћини који су се трудили да нам угоде у сваком тренутку.

Чим смо крочили на имање, активности су се низале једна за другом. Од ликовне радионице, где су деца имала прилику да покажу своју креативност и афинитете према уметности, до оних различитих активности на отвореном.

Док су се једни котрљали, са узвишења травнатог тепиха испод главне куће, играли фудбал, јурке, друге групе су биле у шумовитом делу имања, који је прошаран стазама за шетњу и трчање, као и многим другим уређеним деловима од којих застаје дах.

Дрвенград - осмишљен за несметану игру пентрања, брод „Капетана Куке“ или „Симбада морепловца“, као и кућа из бајке за девојчице коју чувају фигуре из цртаног филма „Мој мали Пони.“

И остали делови имања имали су свој посебан садржај. Мазили су питоме псе аљаског маламута, видели како изгледају примерци антиквитета старих кола. Упознали су се са кокама, сакупљајући њихова јаја. Обишли виноград, где се у близини налази штала за краве и мало теле Коле које је изазвало велико одушевљење. Имали су времена и за импровизоване позоришне

представе у шумском рају, испод куће на дрвету. На самом крају дана, организовали су спортско такмичење у штафетним полигонима, на отвореном спортском терену.

Кући су се вратили насмејани и задовољни, захвални домаћинима и са жељом да се ускоро поново врате.

У Засавици

У Тополи

У среду, 3.10.2018. ученици grade 4 су ишли на једнодневни излет у Тополу. Обишли су Карађорђевог конак, Петрову кућу и маузолеј Карађорђевића на Огленцу. Сазнали су многе занимљиве чињенице о животу породице Карађорђевић и њеном значају за историју српског народа. Посебно је била занимљива прича кустоса у Карађорђевог конаку о животу Карађорђа Петровића, вође Првог српског устанка.

После игре у аранђеловачком парку, ученици су посетили и пећину Рисовача где су сазнали детаље о начину живота праисторијских људи и животиња које су ту живеле. Фасцинирале су их фигуре људи у природној величини који обављају послове из тог доба. Схватили су да је било потребно неколико хиљада година како би пећина добила данашњи изглед и да ту извире вода Aqua Viva.

Ученици Grade 3 су 8. октобра посетили природни резерват Засавица, који одликују богат биљни свет (преко 600 биљних врста), као и животињски свет са издвојеним аутохтоним животињама које ту живе. Били су у прилици да видимо подолско говече, домаћег бивола, балканског магарца, свињу мангулицу, домаћег брдског коња. Даброве, на жалост, нисмо видели, али смо чули причу о томе како су били истребљени као врста, а како је овај резерват добио на поклон од државе Немачке неколико породица даброва које су се овде настаниле и опстале као врста, заштићене као природно добро.

Уживало се у возњи бродичем „Умбра“ кроз трску и локвање, аутентичну слику природног пејзажа овакве врсте станишта. Мир и тишину овог дела речице искористило је и неколико пећароша на својим чамцима који су употпунили доживљај и атмосферу, као и неколико дрвених видиковаца на обалама. Након овог едукативног дела нашег излета, искористили смо лепо време и љубазност домаћина па су се деца играла на пространој травнатој површини резервата, уживајући у природи и свежем ваздуху.

Доживљај је употпунио боравак у сеоском домаћинству, где су, након правог домаћинског дочека и богатог ручка из кухиње домаћина, уживали у чарима игре, у правом сеоском дворишту, уз штрудлу са орасима и домаће непрскане јабуке.

Размена ученика у Атини

Група од шеснаест ученика Образовног система „Руђер Бошковић“, у пратњи професора Дејана Павловића и Весне Затежић, отпутовала је у уторак 13.11.2018. године у Атину у оквиру програма размене ученика. Други дан боравка у Атини, у оквиру програма размене ученика, био је веома занимљив и садржајан. Руђеровци су посетили председничку палату и имали ту част да упознају председника Грчке. Обишли су и Национални музеј и освојили Акропољ, најпосећенији антички споменик на свету.

Трећег дана ученици су обишли кампус школе „ACG Pierce“, а потом Парламент и седиште националне

гарде Грчке и Евзоне који су један од најзначајнијих националних симбола. Након обиласка ових знаменитости, ђаци су се опробали у припремању традиционалних грчких специјалитета уз асистенцију својих домаћина. Четврти дан боравка посвећен је једнодневном излету на Пелопонез. Ученици су посетили Коринтски канал, а потом и античко позориште у Епидеуру. Обишли су и знаменитости града Нафлиа који је био прва престоница модерне Грчке.

Пети дан боравка ученика у Атини био је предвиђен за куповину и дружење. Ученици су били у тржном центру Маруси а после на опроштајној вечери у ресторану који се налази недалеко од школе „ACG Pierce“. Дошао је и шести дан, дан када су се руђеровци упутили својим кућама. Из Атине су понели дивне успомене, нова искуства и нека нова лепа пријатељства.

Skouras

По завршетку школске године, група ученика упутила се ка Кампу спорта и енглеског језика „Skouras” у Грчкој. Ово је друга година како водимо ученике у камп који карактерише мноштво садржаја везаних за најразличитије спортове и активности. Деци је омогућено да учествују у најмање три селектоване различите активности (фудбал, кошарка, одбојка, јахање, стрељаштво, стреличарство, слободно пењање) на дневном нивоу, укључујући и плажу. У поподневним паузама је организована интерактивна настава енглеског језика. У вечерњим часовима су организоване разне анимацијске активности и тематске журке.

Поред свих ових садржаја, организовани су и излети у оближњи градић Афитос, као и одлазак на песковиту плажу Sani beach. У повратку су имали прилику да посете аква парк у Солуну и прошетају градом. Закључак је да су ових седам дана донели изузетно лепе моменте за памћење, а да је динамика кампа ученицима омогућила мноштво успомена и нових искустава.

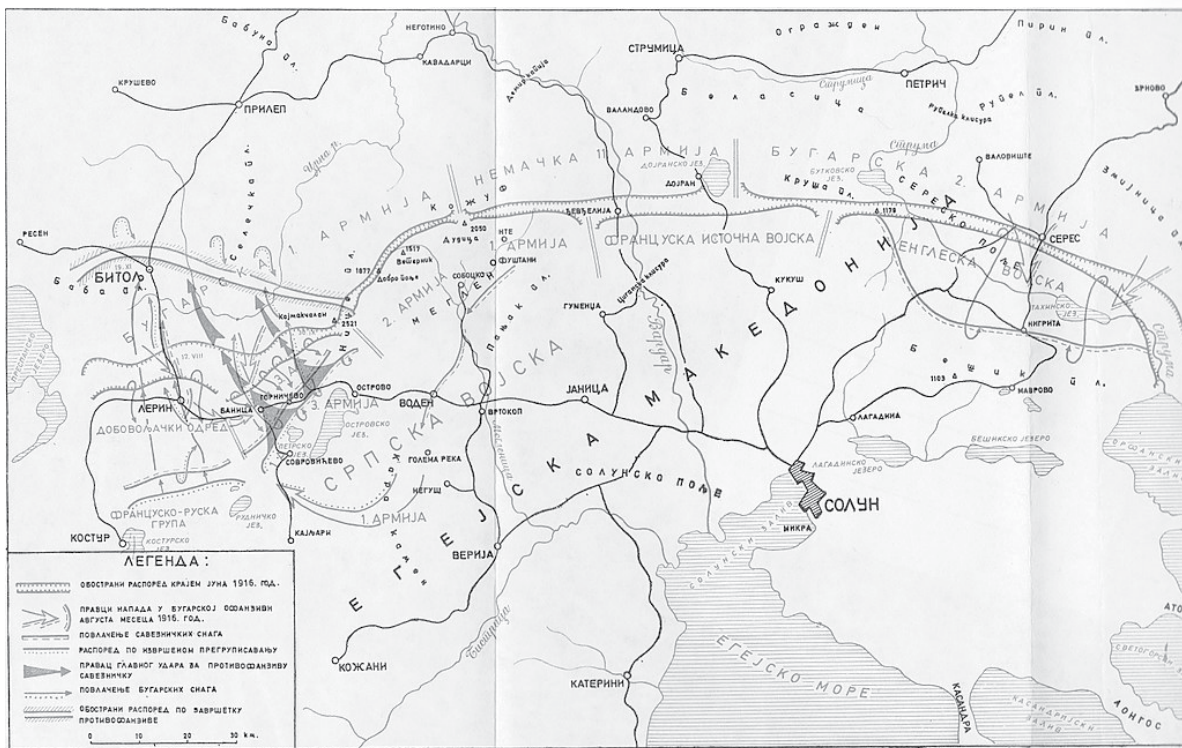

Пробој Солунског фронта

Дана 14. септембра 2018. године на улицама српских градова нема војних парада и манифестација достојних значаја тог датума у српској историји. У позориштима и биоскопима редовни репертоари уместо свечаних академија. Наслови у новинама и на телевизији готово и без помена једног од најбриљантнијих пробоја фронта који се проучава у водећим светским војним академијама, а који се одиграо пре тачно једног века. Након повлачења српске војске, у историји познатог као Голгота Србије, пред налетима немачко-аустроугарских трупа 1915. године у априлу 1916. године српске трупе су са Крфа пребачене у околину Солуна. Командант целог Солунског фронта француски генерал Сарај распоредио је српске војнике на борбене положаје између француских и британских трупа. Први у напад кренули су немачки и бугарски војници са српске границе право на српску војску. Српски војници су успели да се одбране и чак заузели планински врх Кајмакчалан (2521м) и Битољ. У стратегијским плановима Британаца и Француза Солунски фронт је био одмањег значаја, него ратишта на западу Европе. На овај фронт нису слата већа појачања нити су прављени планови за офанзиве већих размера. То су били главни разлози што на дугом фронту од албанске обале до реке Струмице од краја 1916. до септембра 1918. није било значајних операција. Француски и британски генералштаб планирао је да и у току 1918. године њихове трупе на Солунском фронту остану у дефанзиви. Српска врхова команда је за то време у више наврата предлагала да се покрене масивна офанзива, надајући се што скоријем ослобођењу Србије, али и увиђајући стратегијски значај који би пробој овога фронта имао за исход читавог рата. У лето 1918. на Солунском фронту савезници су располагали са око 685 000 људи, од којих је српска војска бројала приближно 120 000 људи, док су Централне силе на овом фронту располагале са око 620 000 војника. Српска војска била је подељена у две армије – Прву, којом је командовао Петар Бојовић и другу, на чијем је челу био Степа Степановић.

Обе стране су имале приближно једнак број топова, док су трупе Антанте имале предност у ваздушним снагама. Јуна 1918. године за команданта Источне армије постављен је енергични Француски генерал Франше Д'Епере. У исто време начелник Генералштаба српске војске постаје војвода Живојин Мишић, који је предлагао енергични удар у правцу долине Вардара, чији успех би, у крајњој линији, довео до избацивања Бугарске из рата. Овај план су савезнички команданти у Солуну прихватили на саветовању у јулу 1918.г., међутим, савезничке команде у Лондону, Паризу и Риму план су одобриле тек почетком септембра. Према коначно утврђеном савезничком плану који је Франше Д'Епере одобрио последњих дана августа 1918.г., главни пробој Солунског фронта требало је извршити на линији Сокол-Добро поље, где су биле распоређене српске трупе из састава Друге армије ојачане двома француским дивизијама. Командовање почетком операције поверено је начелнику српског генералштаба војводи Живојину Мишићу, који је требало да, на основу процене ситуације на терену, донесе коначну одлуку о датуму почетка операција. По његовом наређењу 14. септембра почела је снажна артиљеријска припрема, а пешадија је у пробој кренула у зору 15. септембра 1918. године. Већ првог дана офанзиве српско-француске снаге, после енергичног удара Шумадијске дивизије на правцу Ветерник-Добро поље-Сокол, пробиле су бугарски фронт у ширини од 11 километара, да би већ другог дана бреша била проширена на 40 километара. Истовремено су на готово читавом фронту савезничке трупе почеле напад да би за себе везале што више непријатељских снага и тако онемогућиле да се упуте знатнија појачања Бугарима на правцу српско-француског удара. Повлачење бугарских јединица, изазвало је ланчано повлачење немачких и аустроугарских јединица на читавој линији фронта. Немачки генерал Фон Штолц је тражио од своје врховне команде да се на ово ратиште пошаљу појачања са Западног фронта. Српске трупе су у енергичном напредовању

ОПЕРАЦИЈЕ НА СОЛУНСКОМ ФРОНТУ 1918. ГОДИНЕ

већ 21 септембра избиле на Вардар између Демир капије и Кривопаке, а 23. је француска коњица ушла у Прилеп, да би већ 25. септембра српске јединице биле у Штипу. Прва српска армија напредовала је према Куманову, како би онемогућила извлачење бугарских и немачких јединица. Све је то довело до хитног захтева бугарске владе за примирјем. Бугарска делегација потписала је у Солуну капитулацију 29. септембра 1918, а неколико дана касније у Софији је абдицирао германофилски расположени цар Фердинанд. Тиме је и војностратегијски и политички нанет озбиљан ударац снагама Централних сила на Балкану, који ће убрзо одразити и на целокупне ратне прилике у Европи. Српско-француске јединице наставиле су гоњење немачко-аустроугарских трупа и ослобођење Србије. Делови Прве армије 12. октобра су ослободиле Ниш, док је Друга српска армија кренула у правцу Црне Горе. Последњи јачи отпор немачких трупа сломљен је 21. октобра у околини Параћина. Београд је ослобођен 1. новембра, да би већ 3. новембра српске јединице прешле Саву и Дунав и тиме започеле омеђавање будућих граница јужнословенске државе. После пробоја Солунског фронта, српска војска је за 45 дана прешла готово 700 километара. Често се дешавало да је напредовање било толико брзо да снабдевање никако није стизало до првих линија фронта. Аустроугарска је капитулирала 3. а Немачка 11. новембра, чиме је Први светски рат био завршен.

Софија Јеловац 9Б

У заповести српској војсци за пробој Солунског фронта од 13. септембра 1918. године војвода Живојин Мишић између осталог написао је и: „Сви команданти, командири и војници треба да буду прожети идејом да од брзине продирања зависи цео успех офанзиве. Та брзина је у исто време је и најбоља гаранција против изненађења, јер се њоме постиже растројство непријатеља и потпуна слобода у нашим дејствима. Треба дрско продирати без починка, до крајњих граница људске и коњске снаге. У смрт, само нештајте! С непоколебљивом вером и надом јунаци напред у отаџбину!“

Салар де Ујуни – Место где се спајају небо и земља

Салар де Ујуни, највеће исушено слано језеро на свету, прави је рај на Земљи. Овде се небо и земља спајају у једно да би заједно створили очаравајуће призоре који одузимају дах.

Лоцирана на југозападу Боливије, у централном делу Јужне Америке, Салар де Ујуни представља највећу слану равницу на свету са површином од 10.582 километара квадратних. Недалеко од гребена Анда, налази се на надморској висини од 3.656 метара.

Салар на шпанском језику значи „слана површина“, док Ујуни потиче из језика ајмара и значи „обор“. Ујуни је, такође, име града који служи као полазна тачка за све туристе који посећују Салар. Салар де Ујуни може најпростије да се преведе као - уоквирена слана површина.

Геолошка историја овог подручја повезана је са узастопним трансформацијама неколико великих језера. Пре око 30.000 до 42.000 година, подручје је било део огромног праисторијског језера Минчин. Када се оно исушило, за собом је оставило два савремена језера, Попо и Уру Уру, као и две велике слане пустиње, мању Салар де Којпаса и већу Салар де Ујуни.

Процењено је да Салар де Ујуни садржи 10 милијарди тона соли, од чега се нешто мање од 25.000 тона експлоатише годишње. Осим, наравно, огромних количина соли Салар обилује још бројним ретким и вредним минералима. Довољно је рећи да се процењује да се у Салару налази чак 50-70% светских залиха литијума без којег је незамисливо направити данашње модерне батерије.

Салар де Ујуни има два различита лица зависно од доба године, а оба су занимљива на свој начин. У сувом периоду, од маја до новембра, температуре су ниже и тло се стврдне. Тада Салар личи на непрегледну слану пустињу.

Експлоатација соли у Салару

Салар де Ујуни у сушном периоду године

Од децембра до априла, настаје приказ који одузима дах. Након што падне мала количина кише и вода прекрије плочу од соли, језеро се претвори у огромно огледало у којем се савршено види небо, па изгледа као да се небо и земља управо на том месту спајају. Салар де Ујуни у овом периоду године посети највећи број туриста из целог света, а фотографије које тада настану делују нестварно.

Салар де Ујуни током кишног периода године

Управо у том занимљивом подручју, на више од 3000 метара надморске висине, налази се јединствени хотел изграђен у потпуности од соли. Блокови соли коришћени су за изградњу зидова, подова, па чак и намештаја, а занимљивост је и то да у самом хотелу постоје натписи на којима власници хотела моле посетиоце да не лижу зидове. Наиме, примећено је да се многи туристи управо на тај начин желе да се увере у необичност овог хотела.

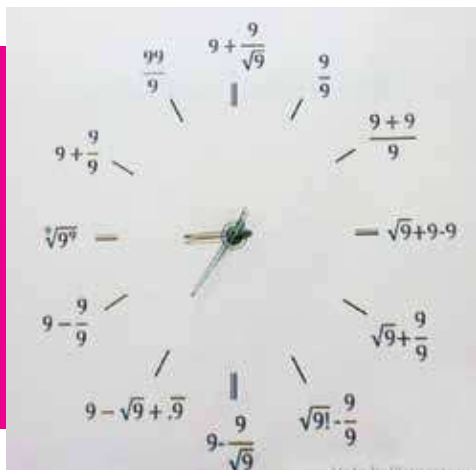
Андреј Луковић 6А

Колико је сати?

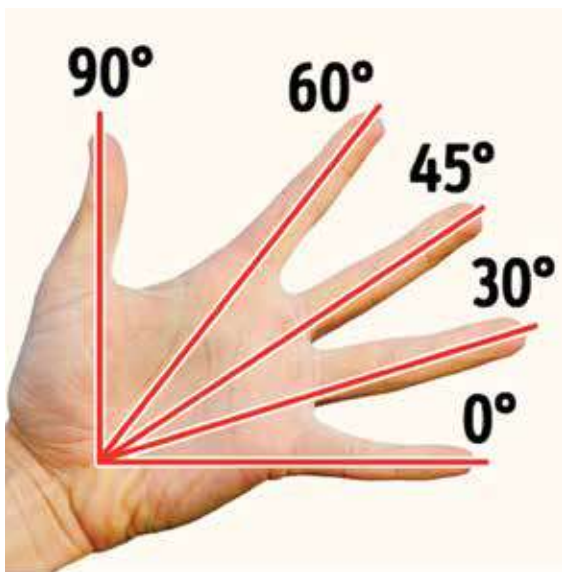
Крајње је време за...

Математички трикови

У складу са текућим градивом, ево неких математичких трикова који вам могу помоћи да лакше запамтите...

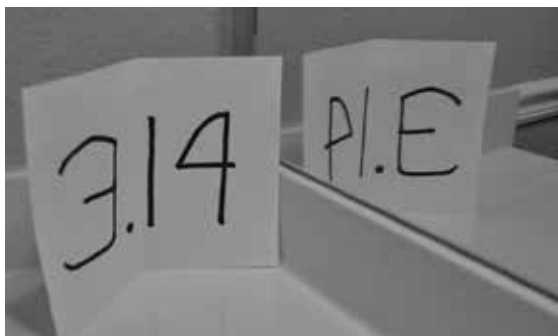
...углове ...

...чувени број ПИ...

Постоји реченица која када се преведе у бројеве (тако што дужина сваке речи представља једну цифру у броју пи) помаже да запамтите првих неколико цифара тог броја : "How I wish I could calculate pi" тј. 3,141592...

Овај број (чита се као "pie" ...гле сличности са цифрама), поред тога што је и даље мистерија јер се не знају све његове децимале, познат је и по томе што има свој дан. Погађајте, 14.3. се свуда у свету слави дан броја пи! И још нешто... гарантовано нисте знали да је то и датум рођења једног од највећих умова – Алберта Ајнштајна! Па кад је, по свему судећи, генијалан, и ми ћемо га славити, што да не?!

...формулу за запремину ваљка...

Ако бисмо узели да је пица ваљак (додуше, плjosнати) чији је полупречник означен са Z , а висина (тј. дебљина пице) означена са A , онда би формула за запремину била: $\pi \cdot r^2 \cdot H$ или у нашем случају: $\pi Z Z A$. Сигурно смо да је лакше „сварљива“ од оне прве!

... како да брзо израчунате квадрате бројева који се завршавају са 5...

$(5)^2 = 25$
 $(15)^2 = (1) \times (1+1) 25 = (1) \times (2) 25 = 2 25 = 225$
 $(25)^2 = (2) \times (3) 25 = 6 25 = 625$
 $(35)^2 = (3) \times (4) 25 = 12 25 = 1225$
 $(45)^2 = 2025$
 $(55)^2 = 3025$
 $(65)^2 = 4225$
 $(75)^2 = 5625$
 $(85)^2 = 7225$
 $(95)^2 = 9025$
 $(105)^2 = 11025$
 $(115)^2 = 13225$

Цифру или цифре које се налазе испред броја 5 је потребно помножити са њиховим следбеником (нпр. у случају броја 65, потребно је помножити 6 са његовим следбеником, тј. бројем 7) и на тај резултат (овде је то 42), додати 25.

...како да лакше израчунате проценте...

Пробајте, 8% од 50 је исто што и 50% од 8 (што је, рећи ћете, одмах 4). Такође, много је брже израчунати 25% од 16, него 16% од 25. Да, знамо, наставници математике вам то нису рекли, него вас муче да рачунате. Сад знате и то! И да, „ради“ у случају свих бројева и процената! Понављамо се, али зар није генијално?

Давид Стивенс Седлар 9Б

Сриниваса Рамануџан

Сриниваса Ађангар Рамануџан је био индијски математичар који је због своје дубоке интуиције, као и високе способности манипулације бројевима, остао запамћен као један од највећих математичких умова у скоријој историји.

Био је генијални самоуки математичар, а математичари са Универзитета Емору скоро су успели да изведу и докажу једну од његових теорема и то ону који је записао на самртној постељи.

Рођен је 22. децембра 1887. године у месту Ероде, Тамил Наду, Индија. Одрастао је у сиромашној породици. Његов отац је радио као трговац.

Једног дана у школи, наставник је објашњавао дељење и рекао је: „Ако поделите било који број са самим собом, добићете 1.“

Сви су ћутали прихватајући ту чињеницу. Када се наставник окренуо, угледао је малу руку која покушава

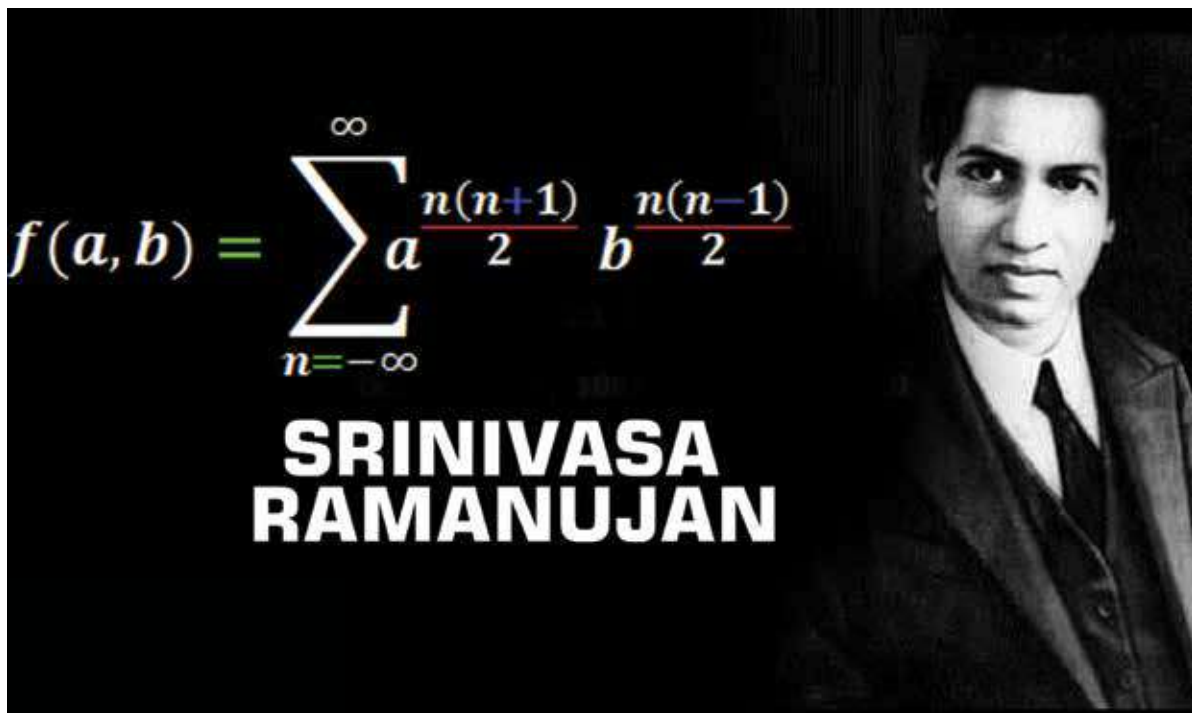
да досегне до плафона. То је био дечак Рамануџан који је стално постављао тешка и прилично небитна питања.

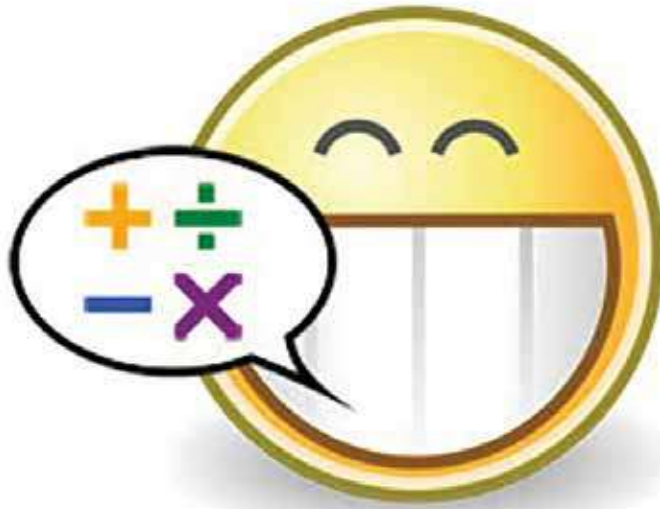
„Да ли је нула подељено са нула такође број један?“, упитао је дечак.

Ово питање је дуго година мучило познате светске математичаре који нису знали одговор на ово питање. Али живот дечака се доста променио после овог дана. Рамануџан се још више заинтересовао за математику и остварио велика достигнућа о овој области. Иако је умро у 33. години, успео је да састави око 3900 резултата (идентитета и једначина), од којих су већина доказана након његове смрти. Рамануџан је један од најпознатијих и најзначајнијих математичара XX века. Остаће познат као човек који је упознао и познавао бесконачност.

Практично не прошавши никакав формалан вид математичког образовања, значајно је допринео пољима математичке анализе и теорије скупова. Његов живот је био инспирација за филм „Човек који је познавао бесконачност.“

Ивона Вукмировић 6Б

Занимљивости

- Да ли сте знали да се у математици крију многе занимљивости? О њеним бројевима, знацима, симболима, теоремама и научницима постоји мноштво анегдота и занимљивих чињеница. Зачудићете се како неке од њих до сада нисте знали и колико је математика заправо једна животна наука.
- Знате ли за израз дискалкулија? Дискалкулија значи да неко теже учи рачунање, што може да буде изражено као немогућност да разуме бројеве или да научи чињенице из математике.
- Број 5 се на таи језику изговара као - ха. Зато се 555 често користи као скраћеница у сленгу за ха-ха-ха.
- Нула (0) је једини број који не може да се представи римским бројевима.
- Знак једнакости (=) је изумео математичар из 16. века, Роберт Рекорд, јер му је досадило да пише „је једнако“ у једначинама.
- Једини прости бројеви који се завршавају са 2 или 5 јесу управо 2 и 5.
- У граду Тајпеј, на Тајвану, грађанима је 1995. године дозвољено да уклоне цифру 4 из уличног броја зато што се изговара исто као и реч смрт на кинеском. Због тога многе болнице у Кини немају 4. спрат.
- Да ли знате да је број 40, једини број која када га напишемо на енглеском језику (forty) има слова по абecedном реду
- Да ли знате који је први број који садржи слово А у свом називу, ако бројеве пишемо на енглеском језику. Веровали или не први број који садржи слово А јесте број 1000.

Цитати

Не волим људе који се извлаче из свега као кишне глисте. Без ожиљака и без огреботине. Комедијаша.

Данило Киш

Оно што је прошло више не постоји, оно што ће бити још није дошло. Па шта онда постоји? Само она тачка у којој се састају прошло и будуће. Ето, у тој тачки је сав наш живот.

Лав Николајевич Толстој

Никада не бих умро за своја веровања и убеђења јер се ипак може испоставити да нисам у праву.

Бертранд Расел*

Кукавице умиру много пута пре смрти, док храбри укусу смрти осете само једном.

Вилијем Шекспир

Сви ми имамо крила, али она нам нису ни од какве користи. Када бисмо их могли почупати, то бисмо и урадили.

Франц Кафка

Сви ми желимо да будемо познати и популарни; и тај моменат када пожелимо да будемо неко и нешто је онај који нас чини неслободним.

Џиду Кришнамурти*

Снага ума почива на трезвености - стога сачувај свој разум незатамњен страстима.

Питагора

У овоме свету се ништа не може постићи без храбрости. То је највећи квалитет човековог ума поред части.

Аристотел

Кога год видиш да је несрећан, знај да је човек.

Сенека

Живети је врло ретка појава на свету. Већина људи само преживљава.

Оскар Вајлд

Ива Кнежевић 8А

* Бертранд Расел – британски филозоф и математичар

*Џиду Кришнамурти – индијски филозоф и писац

Претходни број нашег часописа је био посвећен 200. годишњици нашег писма и значају Вука Стефановића Караџића у српској култури.

Ова година има још значајних јубилеја зато ћемо проговорити о њима.

250-годишњица првог српског часописа

Надамо се да уживате читајући садржај нашег часописа, али да ли можда знате који је био први српски часопис и ко је аутор? Вратимо се мало у прошлост, до 1768. године када је изашао једини број „Славеносрпског магазина“. Отиснут је у Венецији, у штампарији Димитрија Теодосија, а аутор је био Захарије Орфелин.

Као песник, Орфелин је најзначајнија појава у српској поезији 18. века. Написао је десетак дужих песама, од којих је најзначајнија „Плач Србији“ (Плач Србије, 1761) у две верзије, народној и црквенословенској. То је антиаустријска, бунтовничка песма. У тој песми Србија жали за некадашњим сјајем средњовековне државе и критикује сународнике који заборављају свој национални идентитет.

„Славеносрпски магазин“ је имао много занимљивих информација и разнолик садржај. Написан на славеносрпском језику, у својих 96 страна, садржао је научне чланке, приповетке, сонете, епиграме и преглед новообјављених књига.

Милош Црњански – 125 година рођења

Ове године обележавамо и 125 година од рођења једног од највећих писаца српске књижевности. О њему смо писали и пре пет година у „Ђачком кутку“, а сада само подсећамо на овај јубилеј.

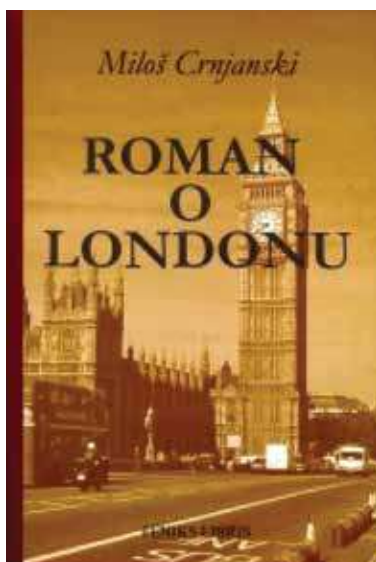

Милош Црњански 1914.

Нема никаквих писаних података о томе због чега није наставио издавање часописа. Највероватније је Орфелина обесхрабрио мали број читалаца. Знајући да је за српску публику књига која излази у периодичним издањима нешто ново, Орфелин је у „Магазину“ штампао опширан предговор „Предисловие“ на тринаест страна. У њему је представљен програм часописа који у једно представља и његов најзначајнији део. Његов значај истакао је Јован Скерлић овим речима: „Да Захарије Орфелин ништа друго није написао на овај напредни и разумни предговор, заслужио би часно мјесто у историји српске књижевности и духовног развитака српског. То није само програм књижевног рада Захарија Орфелина, то је један манифест историјског значаја, у коме су први пут на српском језику изнете рационалистичке и просветитељске доктрине 18. века и у ком се први пут у српској књижевности развила мисао световне културе“.

Пошто је образложио своје просветитељске идеје, Орфелин у другом делу предговора пише да ће у „Магазину“ бити заступљене све врсте људског рода и културе. Он позива своје читаоце на сарадњу и обећава им да ће све радове и преводе објавити „с потпуном верношћу.“

Ива
Кнежевић 8А

Народно позориште – 150 година постојања

Народно позориште представља једну од најрепрезентативнијих и најзначајнијих културних институција Србије. Налази на Тргу републике, на углу Васине и Француске улице, у самом центру града. Све од 1842. године, постојала је жеља и напори да се у Београду оснује стално професионално позориште. Иако су први покушаји у том смеру пропали, Народно позориште у Београду је ипак основано 1868. године. Оно је најпре било смештено на привременој локацији у тадашњој Космајској улици на броју 51, у кафани Код енглеске краљице. На овој локацији, 22. новембра 1868. године (по новом календару), Народно позориште је имало своју прву представу - изведена је представа „Ђурађ Бранковић“ Кароља Оберњака. Тај се датум данас слави као Дан позоришта.

Основано је 1868. године, а у садашњу зграду, на месту тадашње Стамбол капије, уселило се 1869. године. Највећу заслугу за његово отварање имао је кнез Михаило Обреновић који, нажалост, због изненадне смрти није дочекао отварање. Решење ентеријера првог здања било је остварено на основу посредно прихваћених италијанских модела, који су у први план истицали уређење и удобност гледалишта. Нарочита пажња била је указана украшавању краљевске ложе драперијама, круном и престолом набављеним у бечким уметничким радионицама. Таванице и парапети ложа били су обложени раскошним гипсаним украсом са позлатом, док је свечаној атмосфери самог гледалишта доприносила светлост „лустера са стотину свећа“. Посебан сегмент позоришног декора представљале су сликане сценске завесе, израђене према нацртима најзначајнијих домаћих сликара, које су саме по себи представљале својеврсна уметничка дела. Због бурне историје нашег поднебља национални театар је неколико пута оштећен, па је због тога и реконструисан. У оквиру њега функционишу уметничке јединице Опера, Балет и Драма, а представе се одигравају на Великој сцени и Сцени „Раша Плаовић“.

Андреј Луковић 6А

Библиотеке

У њима се налази највеће благо на свету. Жељни нових сазнања или забаве, увек ћемо отићи до библиотеке и радо ћемо позајмити нешто из њиховог инвентара.

Иако данашња технологија диктира другачији однос, верујемо да се увек враћате старом, добром мирису књиге.

Библиотека или књижница је сређена збирка књига по ауторском, предметном или каталогу, која припада приватним лицима или државним институцијама, или установама у којима се чувају збирке књига.

За најстарију библиотеку сматра се библиотека египатског цара Осиманзиоса, која се налазила, по мишљењу једних, у Мемнониуму, или других - у Рамезиуму, у Мемфису. Најпознатија египатска библиотека је чувена Александријска библиотека.

Прве библиотеке настале су пре више хиљада година. При ископавању старог града Ура, у Месопотамији, научници су открили глинени печат. Био је цилиндричног облика с натписима и припадао је првој библиотеци.

Већ око 700. год. пренове ере народ Месопотамије имао је добро уређене библиотеке по својим храмовима и палатама. Књиге су у тим библиотекама биле глинене плочице исписане клинастим писмом. Хиљаде таквих плочица распоређених према подручјима науке, сачињавале су збирке које су представљале прве праве библиотеке. Једна од њих тзв. Асурбанипалова библиотека, с око 22000 глинених плочица, данас се чува у Британском музеју у Лондону.

И Египћани су имали библиотеке које су чували свештеници по храмовима. Књиге су биле направљене

у облику свитака од папируса. Најчувенија библиотека свих времена била је у Александрији створена 300. године пре нове ере. Имала је најмање 70000 свитака од папируса.

Најстарија библиотека богословског карактера је збирка светих књига код Јевреја. Њену основу поставио је Мојсије, а затим се она даље развијала. Ширењем хришћанства оснивају се богословске библиотеке при црквама, а нарочито по манастирима, где се налазе праве књижевне ризнице. За најстарију хришћанску библиотеку сматра се Јерусалимска библиотека, основана у 3. веку. У доба сеобе народа многе драгоцене библиотеке су нестале.

У средњем веку на Западу су књиге сакупљали посебни монашки редови, нарочито бенедиктинци, а такође и неки од папа, рецимо Николај 5. и Сикст 15. Велике тешкоће за сакупљање књига представљао је мали број примерака једног рукописа, што је отклоњено проналаском штампарије.

У данашње време најпознатије Библиотеке на Западу су: Национална библиотека у Паризу (око 2.100.000 књига и рукописа.), Британски музеј у Лондону (1.500.000 књига и 50.000 рукописа), Императорска библиотека у Берлину (800.000 књига и 24.000 рукописа), колико има и библиотека у Минхену. Што се тиче специјално богословских библиотека најпознатија је Ватиканска која броји приближно 220.000 књига и 26.000 рукописа, међу којима и познати кодекс Библије из 15. века.

Код Срба најзначајније су Народна библиотека, Библиотека града Београда и Универзитетска библиотека, Библиотека манастира Хиландар, Патријаршијска библиотека у Београду, Библиотека Богословског факултета...

Доносимо вам галерију највећих библиотека на свету. Надамо се да ће их бити још више и да ће бити још веће.

Дуња Миленић, Миа Трифуновић 9Б

Библиотека Admont Abbey, Аустрија

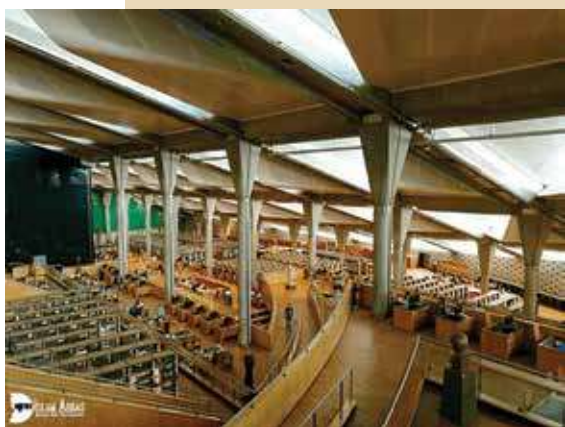
Trinity College Dublin, Ирска

George Peabody, Балтимор

Strahov monastery, Чешка

Alexandria, Египат

Библиотека Bodleian, Енглеска

Wiblingen Abbey, Немачка

Richelieu, Париз

Tianjin Binhai, Пекин

Saint-Gall Abbey, Швейцарска

Посебни и другачији, они су наш понос. Остварују изванредне резултате у школским и ваннаставним активностима. Због тога им и дајемо 5+.

Интервју са Дејаном Миловановићем 4Б

Дејане, честитамо ти на успеху. Хоћеш нешто више о томе да нам кажеш?

Ја сам капитен Хокејашког клуба „Партизан“. Било је тешко да се освоји прво место на међународном турниру Змајчек у Љубљани. Најтежа ми је била утакмица против „Младости“ из Загреба, зато што су били груби и врло добро су играли. На турниру сам постигао укупно 15 голова. Много сам поносан на своју екипу, а посебно на тренера Ђњитка Дину.

Колико пута тренираш?

Тренирам пет дана недељно, а средом имам чак два тренинга.

Како изгледају тренинзи?

На почетку сезоне, тренинзи су на сувој подлози, а зими на леду. Они су изузетно напорни, али се све то исплати када осетим чар победе.

Да ли си учествовао на неким такмичењима и којим?

Као капитен тима, учествујем на свим такмичењима и турнирима у нашој земљи и у иностранству. Следеће недеље ме очекује турнир Кромериј у Чешкој. Иако

имам само девет година, као добар играч учествујем и у лиги у којој се такмиче играчи од 10 до 12 година. У тој екипи сам успео да дам победнички гол против „Војводине“ на турниру Трофеј Београда.

Какав си ђак?

Одличан сам ђак и имам све петице, за сада.

Који ти је омиљени предмет?

Највише волим математику, јер ми је јако занимљива. Посебно сам успешан у решавању логичких задатака.

Како усклађујеш школске и спортске обавезе?

СТИЖЕМ да ускладим школске и спортске обавезе уз велики труд. Понекад током великог одмора радим задатке које имам за домаћи, ако знам да ћу ићи на турнир тог викенда. Када сам одсутан из школе, учитељица ми даје задатке који радим у зависности од слободног времена. Некада не стигнем током дана, па радим ноћу, али се не дешава да дођем без урађених задатака у школу.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Раније сам свирао гитару, али сада немам времена за то. У слободно време слажем Рубикову коцку и играм се са друговима. Током лета уживам у роњењу са својим мамом и татом.

Интервју водило одељење 4Б са учитељицом

Интервју са Дуњом Миленић 9Б

Дуња, имаш најпрепознатљивији визуелни изглед у нашој школи.

Моја свест о властитој препознатљивости је и те како велика. Окружена сам разним и занимљивим коментарима и добацивањима упућеним на мој рачун. Сама пажња поклоњена мом имиџу пружа ми задовољство, какве год природе да је та пажња. Свест других о томе да деле окружење са особом потпуно различитих интересовања и да постоји неко који није сличан осталима, који су жељни улоге дупликата, оно је што ми даје могућност да свој карактер градим и да он искаче из околине. Моја интересовања, у било ком

облику да су, прилично су слична међусобно. Оно за чиме мој дух највише жуди и што ме највише привлачи је свет нестварног. Фантазија, облици алтернативне фантастике и готски хорор су жанрови које још одавно фаворизујем. Бројни филмови, а нарочито књиге заузимају посебне место међу изворима где проналазим највећу ужитак. Желела бих да да издвојим своје велике миљенике у литератури: Хауарда Филипса Лавкрафта, Едгара Алана Поа, као и Џона Роналда Руела Толкина који ми испуњавају ум и чине да моје мисли буду разноврсније и богате неоствареним догађајима које бих радије виђала у свакодневном животу. Себе у свету музике проналазим међу љубитељима рок музике. Наравно, не само рок сам по себи, већ ми и метал музика прија. Облик мелодије код кога се не би пуно особа нашло као у улози љубитеља, али то је оно што га чини толико посебним и својим. Ми који га волимо видимо милион врлина међу тим мелодијама и искрено уживамо у томе.

Која су твоја интересовања?

Ван школе, бавим се уметничким пливањем што је дефинитивно један од, из истински, најтежих спортова које човек може упражњавати.

Како постижеш одличан успех?

Када је у питању одличан успех, ту у први план искључиво ступа свесна и велика одговорност која подстиче на марљив и неуморан рад. Својом амбицијом за успешним вуковцем, као и сопственом мотивацијом усавршавам свој циљ лагано, полако и без стреса.

Да ли имаш неког идола?

Реч „идол“ би можда имала превелику вредност за све иконе и познате личности које волим. Да будем искрена, не постоји особа на коју бих се угледала. Идола проналазим у различитим особинама, изгледу, титулама и постигнућима која се могу наћи у животу. Све то што бих хтела да присвојим и учиним делом себе, када би се склопило, био би мој идол. Та фигура грађена од различитих фактора би била оно што бих желела да видим када станем испред огледала.

Шта после 8. разреда?

Заиста ми је драго што Руђер поседује и средњошколско образовање где планирам и наставим следећи ниво. И даље ми није сасвим комплетиран план о мојој средњој школи, али веријем да ћу у неком моменту при крају средње школе прећи у иностранство. Где у иностранство, то ћу ја одлучити.

Чиме планираш да се бавиш у будућности?

Тренутно ме врло привлачи занимање психијатра. Сигурна сам да могу постићи велики успех у том занимању, с обзиром да кажу да сам сам врло способна да многим помогнем у животу да се избега из проблема, оду на прави пут и на миран начин воде свој живот. Све то сам ја прво научила да применим на себи, што ме је и учинило успешном.

Разговор водиле Ања Кошанин, Елена Ђокић 6А

Интервју са Игњатом Докмановић 4А

Како је, Игњате, сада у 3. разреду?

Добро, али је теже. Морам да вежба пишање латинице, то ми је најтеже.

Какав си ђак?

Добар сам ђак.

Који ти је омиљени предмет и зашто?

Настава путем открића зато што ми је најзабавније и највише научим.

Да ли си учествовао на неким такмичењима и којим?

Учествовао сам на кросу, Мислиши и Дабру.

До ког дела такмичења си стигао?

У Дабру сам стигао до самог краја и освојио прво место.

Да ли планираш да наставиш да се такмичиш?

Да, планирам.

Шта тренираш?

Тренирам чудо и стрељаштво.

Шта највише волиш да радиш у слободно време?

Волим да цртам са сестром и да читам енциклопедије.

Који ти је предмет најтежи?

Математика.

Интервју водило одељење 4А са учитељицом

Интервју са Рељом Карановићем 5В

Реља, ми смо већ радили интервју са тобом и чини нам се да ће бити још лепих повода?

И ја се надам да ће их бити. Драго ми је што примећујете моје школске, али и ваннаставне активности. Трудићу се да вам још неки повод за разговор.

Поносни смо што си играо у серији „Корени“.

Мени то значи много. Идем у школу глуме Ненада Ненадовића и то је један од начина да деца добију улогу у серијама и филмовима. Имали смо аудицију. Она се састојала у представљању себе и ранијих глумачких улога. Дали су ми текст који је требало да одглумим, а то су заправо биле реплике из серије. То су снимали и режисер је одгледао и ја сам имао среће да се одлучио за мене.

Како је изгледало снимање серије?

Моја улога је мала јер играм једног од главних ликова, али у периоду детињства. Снимали смо у једном селу у близини Јагодине и то је трајало, иако је реч реч о две сцене, цео дан. Нисам све тако замишљао, никад до тада нисам имао сличну улогу. Никад нисам играо у драми, у тако озбиљној тематици. Било је напорно, али и забавно.

Који глумци су на тебе оставили највише утисака?

Жарко Лаушевић је био изузетно пријатан, било ми је хладно и он ми је дао јакну. Глумица која је глумила моју маму ми је све објаснила, увела у начин функционисања на снимању.

Ко те је упознао са тематиком и садржином „Корена“ с обзиром на то да ниси могао да читаш то дело?

Моја бака ми је све објаснила јер је њој роман познат. Препричала ми је дело и објашњавала.

Како је у 5. разреду?

На почетку ми је било необично, мењамо учioniце, више је наставника и то ми је све било чудно. Сад сам се навикао и свиђа ми се 5. разред и све новине које он носи.

Да ли и даље тренираш капуеру?

Више не тренирам капуеру, није ми било више занимљиво. Сада тренирам пливање и аикидо. Оба спорта ми се свиђају.

Како ти је на часовима глуме?

Волим глуму и желим да постанем глумац када порастем. Идем већ три године на глуму, много ми је занимљиво. Садржај сваког часа ми је интересантан и уживам у свим активностима. Свима препоручујем глуму.

Разговор водила Андреа Старчевић 6А

На изложби Пикаса

За време боравка у Нишу посетили смо изложбу Пабла Пикаса, једног од најпознатијих и најцењенијих уметника двадесетог века. Изложбу, која је постављена у Официрском дому у Нишу, чини четрдесетак радова насталих између 1932. и 1969. године сврстаних у три мапе, као и неколико појединачних графика рађених у техникама гравуре¹ и литографије². Водичи су нас провели кроз изложбу и испричали нам причу о овим радовима.

Циклус „Дупла флаута“ садржи 16 сериграфија³ са мотивима који су најчешћи у Пикасовом стваралаштву: актови, митска бића и портрети, укључујући и портрет уметникове супруге Жаклине.

Мапу „Флора и фауна Антиба“ чини девет сериграфија у кубистичком стилу⁴. Пикасо је често боравио у Прованси где се, у близини Нице, налази живописно место Антиб. Пикасови цртежи из „Елијарове“⁵ мапе чине 16 цртежа разних мотива, портрета, фигура и мртве природе.

Пабло Пикасо је рођен у Малаги 1881. године. Од детињства је показивао склоност ка цртању, а прва сликарска знања је стекао од оца који је био професор цртања. Са тринаест година Пикасо је имао прву самосталну изложбу. Школовао се на академији у Барселони и Краљевској академији у Мадриду, а у музеју Прадо је проучавао дела познатих шпанских мајстора. Ретки су уметници који су својим делом покренули драстичне промене у историји уметности и имали на хиљаде следбеника широм света. Пикасо је један од њих. Његова слика „Госпођице из Авињона“ 1907. године најавила је револуцију у сликарству 20. века, коју је Пикасо кроз кубизам као нови сликарски правац и спровео. Његова слика „Герника“ из 1938. године је до данас непревазиђен ликовни антиратни симбол, метафора зла и страдања недужних. Једини је уметник коме је за живота приређена изложба у Лувру. У Француској је живео до краја живота, 1973. године.

Изложбу Пабла Пикаса у Нишу чине мање позната и ретко излагана дела из колекције „Viskonti Fine Art“ из Љубљане.

Хелена Божовић 9А

- 1) **Гравура** - (гравирање, дуборез) у ликовној уметности означава технику урезивања одређеног приказа у тврдој и (најчешће) равnoj површини од метала, дрвета, стакла и сл.
- 2) **Литографија** - (фр. *lithographie*, нем. *steindruck*, енг. *lithography*) графичка техника равне штампе са каменних плоча. Сам термин је кованица грчких речи: *литос*-камен и *графин*-писати.
- 3) **Сериграфија** - специфичан начин штампања уз помоћ свиле.
- 4) **Кубизам** - уметнички правац који је поједностављивао облике из реалности на облике коцке, купе и ваљка. Име долази од речи кубус што значи коцка.
- 5) **Пол Елијар** - француски песник (1895-1952), дадаиста, Пикасов пријатељ.

Невидљиви биодиверзитет

Као гром из ведрa неба одјекнуло је да су научници до сада знали мање од хиљадиог делића процента живих врста, а то је 1 200.000. Чак 99,99 % укупног изобиља остало је непознато!

И тако се долази до процене да је разноврсност невидљивог живота знатно већа од видљивог.

На Земљи обитава око хиљаду милијарди (трилион) свакојаких створења, а скоро сва се сврставају у микроорганизме који већином измичу опажању голим оком, а то су бактерије, гљивице, археје (прабактерије), зелене алге, планктони... Једни микробиолози увршћују и вирусе, а други их сматрају неживим, стога су остали на граници неживог и живог.

Шта су урадили двојица америчких истраживача Џеј Ленон и Кенет Лоси са Универзитета Индијана? Објединили су највеће доступне скупове података према најновијим еколошким правилима и подвргли

их најсавременијем поступку генетског разврставања и сачинили процену броја микроорганизма са свих предела наше планете изузев Антарктика.

Микроорганизми су одвише малени облици да би се опазили без снажних микроскопа. Претпоставља се да их у граму земљишта има до једне милијарде, тај износ се за 20 редова величине увећава! И тако се долази до процене да је разноврсност невидљивог живота знатно веће него што се може замислити.

Пластични океан

Отприлике 70% површине Земље прекривено је океанима, а морски отпад може се наћи готово свуда. Посебно пластика угрожава здравље мора и обала, биљни и животињски свет, укључујући људске заједнице.

Посебан проблем представља пластика и разни производи од пластике. Велики број животиња попут китова, делфина, туљана, морских корњача и птица умире након што прогута комаде плутајуће пластике, посебно пластичне кесе, замењујући их својим пленом. Пластичним кесама треба и до хиљаду година да се распадне, па када животиња умре након гутања пластике, а њено тело се распадне, пластика поново доспе у море и наставља да убија остале животиње.

Процењено је да је више од 40% постојећих врста китова, делфина, све врсте морских корњача и око 36% врста морских птица прогутало морски отпад. Тиме су погођена цела јата риба и морских птица. Нажалост, проблем пластичног отпада непрекидно расте. Укупна производња пластике у сталном је порасту.

Додатни проблем пластичног отпада је да се не разграђује, већ распада на ситне комадиће микропластике који представљају далекусежну опасност за околину и жива бића. Током времена мешају се с фитопланктоном и улазе у ланац исхране. Узорци морске воде често садрже више пластике него планктона.

Најважније је знати да сваки појединац може помоћи смањењу количине отпада коју сам производи. Смеће треба понети са собом и рециклирати. Пластичне кесе треба у потпуности избегавати. Након сваке посете природи треба оставити околину у бар једнако чистом издању каква је и била.

Одговорност је на свима нама. Све је ствар властите свести и властите одлуке. Да свако од нас за почетак промени само једну навику, већ би смо много учинили за ову дивну планету. А то бисмо сви могли, зар не?

Ловор

Венац за победнике
 „...јер ловор не ниче с буњишта и кала,
 он је за хероје, а не за убице.“
 Ј. Дучић

Ловоров венац је симбол победничке славе од античких времена. И док данас листови ловора побољшавају укус куваних јела широм света, старим Хеленима ова снажна арома пореклом од горких материја, алкалоида и етарских уља, као и мирис дима запаљених листова били су надахнуће уметника и порука моћног Аполона. У хеленској митологији и традицији ловор има посебно место. Према предању, Аполон се загледао у девицу Дафне, једну од нимфи. Одбијајући његова удварања, она је замолила Геу да је сакрије и жеља јој је била услишена. Претворена је у ловорово дрво. У част неузвраћене љубави, Аполон је одломио гранчицу са дрвета и са њом украсио косу. Грчко име за ловор је дафне. Аполон се увек приказује са венцем од ловора. Венац је антички симбол победе и њиме се крунишу јунаци и победници.

По узору на олимпијске победнике, римски императори су ловоров венац носили као симбол тријумфа и бесмртности. Римљани су веровали да штити од куге.

И у данашње време се за добитника признања или највише награде каже се лаурет, а израз „спавати на лаворикама“ означава особе које садашње недостатке прикривају некадашњим успесима.

Научно име ловора потиче из старог латинског назива *Laurus*. У Србији познат као лорбер, ловор или лаворика.

Анђела Вучковић, Дора Будац 7Б

Бактеријски сој – револуција рециклаже угљен-диоксида

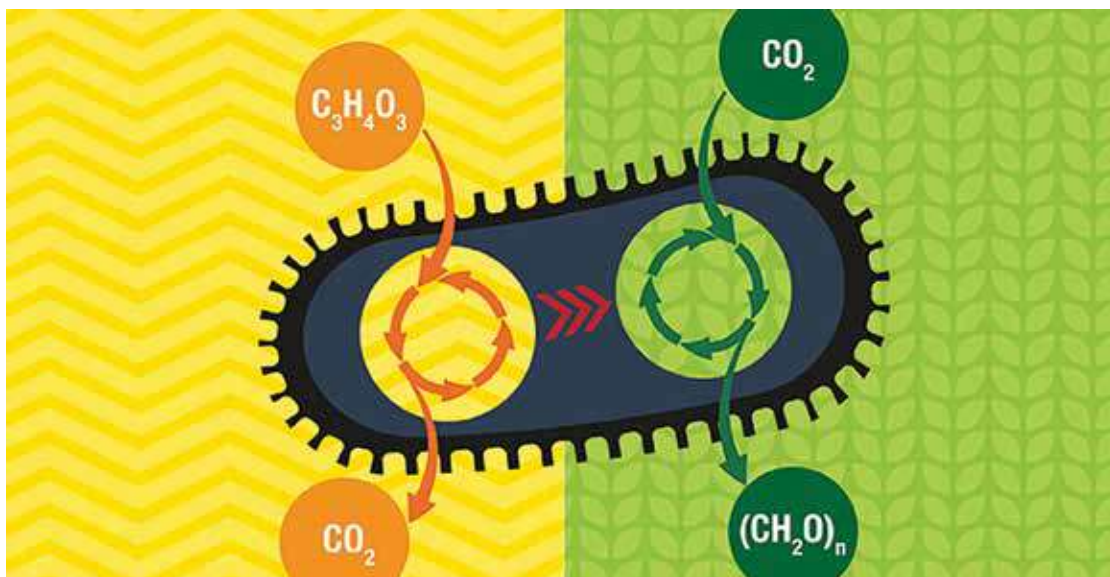
Смањивање емисије угљен-диоксида (CO_2) за успоравање и чак преокретање глобалног загревања у другом смеру постављено је као највећи изазов човечанства. То је циљ који подлеже значајним политичким и друштвеним препрекама и који, наравно, и даље представља технолошки изазов. Биће потребни нови начини „хватање“ и складиштења CO_2 . Безопасне цревне бактерије показале су способност да обаве овакав посао. Професор Frank Sargent и колеге на University of Dundee's School of Life Sciences, радећи са локалним партнерима у индустрији Sasol UK и Ingenza Ltd, развили су процес који омогућава бактерији *E. coli* да делује као врло ефикасан уређај за „хватање“ угљеника.

Професор Sargent је рекао: „Смањивање емисије угљен-диоксида захтеваће огроман број различитих решења, а природа нуди неке узбудљиве опције“.

Микроскопске, једноћелијске бактерије живе у екстремним окружењима и често врше хемијске реакције које биљке и животиње нису у стању да изврше. На пример, *E. coli* бактерија може живети у потпуном одсуству кисеоника. Када то уради, направи се посебан ензим који садржи метал, назван ФХЛ, који може претворити гасовити угљен-диоксид са течном мрављом киселином. Ово је прилика да се угљен-диоксид ухвати у производ који се лако складишти, контролише или чак користи за друге ствари. Проблем је то што је нормалан процес конверзије спор и понекад непоуздан. Поменути професор је успео да истражи развој процеса који омогућава бактерију *E. coli* да делује као веома ефикасан биолошки уређај за хватање угљеника. Када се бактерије, које садрже ФХЛ ензим, стављају под атмосферу угљен-диоксида и водоника са гасом под притиском - до 10 атмосфера притиска - онда се примећује 100 посто претварања угљен-диоксида у мрављу киселину. Реакција се дешава брзо, током неколико сати и на температури околине. Ово би могло бити важан пробој у развоју саме технологије. Моруће је још оптимизовати систем и напokon развити фабрику „микробних ћелија“ која би се могла користити за „чишћење“ угљен-диоксида из различитих врста индустрије. Решење које користи поменути бактеријски сој није само привлачна технологија за узимање угљеника, већ технологија која га претвара у течност која је стабилна и релативно лако ускладиштена, што је још већи напредак. Мравља киселина, такође, има индустријску употребу, од конзерванса и антибактеријских средстава у сточној храни, коагуланту у производњи гуме. Оваква технологија може се такође потенцијално претворити у рециклажни систем који прерађује угљен-диоксид, формирајући обновљиви циклус.

Милица Станковић 85

(authors, grade 6B students
– Andrej Ivanić, Mihailo Mitrović 7B)

BUDDING POETS

*

A poem is short
A poem is long
A poem is big
and so sometimes small...
A poem expresses you -
Your feelings, her feelings,
his feelings, its feelings
and their feelings...
A poem is funny
emotional, hard or easy,
Poems might be interesting or boring
but in the end they are all different.

**

I once went on a school brake,
I said, 'Why am I here for God's sake?'

And then a fairy popped out,
and suddenly started to shout,

'Stop whining you little baby!'
And I answered, 'You look a bit shady!'

Then I took off her hat,
and saw it was a bat.

I kicked it out of the school,
and said, 'Never come back you fool!'

It screamed, 'You are so rude!'
I answered, 'And you are getting sued!'

(authors, grade 9B students – Jana Karnović, Sofia Jelovac, Mia Trifunović)

FRIENDS FOREVER

*

My best friend Jana has been my best friend since I know about friendship. She is the most caring and reasonable person I know. She knows who she is and she doesn't let anybody tell her differently. Most of the time I am very jealous of the fact that she dresses, talks, thinks, looks, exactly the way she wants and doesn't care about other peoples' opinions. I admire that a lot. She knows what she wants and doesn't stop until she gets it no matter how hard the obstacles are. She has not been only my best friend but my other half too. We are like black and white and that is the thing that kept and still keeps us together. We fulfill each other. She calms me down and reasons me; I help her try new things and take risks. I fight for her, she fights for me. She knows that if there is ever a problem I will be there for her, even kill someone for her. I on the other hand know that she will always help me think it through and make the right decision, that she will always want the best for me and never betray me. She is the kind of person whose real personality a very few people know. Most of the people see her as this quiet, shy girl with no opinion. Only a few people know that really she is smart, beautiful, intelligent, funny, a warm heart, strong willed, strong, confident and with a mind full of ideas that can change the world. I also love that she likes to think. She likes to investigate research, learn, and know. She is interested in how, for example, the solar system works, when all other teenagers are only interested in how vodka works. Jana is a kind of person that was born a president. Those are the kind of people I like to be surrounded with. I had many friends over the years that came and left, but she stayed. Our friendship is a friendship for life.

**

People can't survive alone - they need someone to rely on. Unlike animals, people don't form pacts or groups intended only for survival. Instead, people make families. Although families are partly for survival of the younglings, they are more about love. Humans simply can't live without love. From the moment we are born, we are surrounded by love from our parents and cousins; we simply become so used to love that we can't carry on with our lives if it's absent. As we grow, we get more distant from our family. Suddenly, their love isn't enough for us and we start to seek for affection from other people. We start to associate ourselves with new people, and before we realize, they become our friends. We start to spend our time with our newly discovered friends more and more often. As time goes by, they mingle themselves in our families. We start seeing them every day and everyone gets used to them. We really enjoy their company and are happy to see them each day. Further into the future, we realize that some of our so called friends don't love us as much as we love them, and they simply leave from our lives. We never lose friends; we just learn who the real ones are. Sometimes we just have to accept that friends come and go, no matter what we do. Life may seem rough when you go through all of that, but there'll always be one person that will stay by your side, and that is your best friend.

A best friend is someone who loves you for who you are. When it hurts to look back and you're scared to look ahead, you can always look beside you and your best friend will be there. They maybe won't always be there with you, but they will always be there for you. They make you laugh even when you think you'll never be able to smile again. They are the people that understand you more than you understand yourself.

That person for me is Dunja. She has a really special place in my heart. We've met when we started school, which was 9 years ago. From the moment I saw her, I figured out that I'll like her. From the very beginning I liked her jokes, her personality, and genuinely enjoyed her company. We bonded almost immediately and became best friends soon after that.

If you were to describe Dunja, you would say that she is different. And you're not wrong. Dunja is definitely unique. She's her own person. She doesn't try to be like everyone else, she doesn't copy anyone - she's simply original. The only person she compares herself with is her, and I really admire that.

I know Dunja. I know her personality and what she loves. If I were to describe Dunja, I would tell you exactly what she would like me to say. She is into gothic fashion. Gothic fashion is a clothing style marked by dark and mysterious features. A dark, sometimes morbid fashion and style of dress, typical gothic fashion includes a pale complexion with colored black hair, black lips and black clothes. She listens to rock and metal, but mostly symphonic death metal, and her favorite band is Cradle of Filth. I have to admit that we are different, but that's what makes us even better friends- opposites definitely attract.

Although I said gothic people have black hair, Dunja is still young to dye her hair. Her natural hair color is light brown. It's some-

where between straight and wavy, and it's shoulder-length. Her eyes are dark brown. She's also really tall. Her skin is rather pale. She always wears black and a lot of jewelry, everything in gothic style, of course.

She may seem dark on the outside, but don't let her looks fool you. Her jokes can always make me laugh, I simply adore her sense of humor. Together we laugh until we cry. She is a really open-minded person, she accepts me although I'm different than her. She is very smart, knowledgeable, principled and reflective. I could go on for ages, but we have a word limit, so I have to stop now.

Friendship is all about trust, loyalty and love. There isn't one thing that I would change about my friendship with Dunja. I love her very much, and I wouldn't change her for anyone else.

In my opinion having friends is important; sometimes you just need someone you can easily talk to, outside your family. Don't get me wrong, family is important too, but there are some things you're just not comfortable sharing with them. And having someone you enjoy hanging out with isn't bad either. You can be yourself around them, feel comfortable and just have fun. Making new friends isn't always easy; some people make friends easier than others. I personally find it hard to make new friends. I've always been quite shy and awkward around people I've never seen before or just don't know well. For example if I'm just hanging out with my friend and we run into their friends that I've never met before I instantly start to act differently. I stop talking, and just smile and nod.

My best friends name is Sofia. I'm glad I didn't have to struggle in order to become friends with Sofia; we just knew each other ever since we were born. Well our parents were friends before we were even born so that's basically how we met. Some might say it was a forced friendship but if you ask me it was our choice to be best friends, we could have just been friends, or maybe just acquaintances.

Ever since I could remember we were inseparable. We went to kindergarten together and then latter to the same school. During all this time we still remained best friends.

Sofia and I are quite different but in a way we complete each other. I personally think it would be boring if we were the same or even similar. And even despite our differences we never fight. I have never, ever gotten into a big fight with Sofia, and I'm not exaggerating. Sometimes I see "best friends" get into fights for the most stupid reasons, they don't talk to each other or even look at each other. At some point they just forgive each other and act as if nothing happened, until they get into another fight. When Sofia and I started going to school we didn't know any of the other kids in our class. They were all strangers to me then, but Sofia was always there for me. Sofia was always very outgoing and adventurous, she was always the kind of person everybody wanted to be friends with. She always made friends pretty easily, or it just always seemed that way.

When you look at Sofia you can clearly see she is confident, something I've always wanted to be. You can see it by the way she looks at you talks and just by the way she acts. Sofia isn't really short, but she's not tall either, she has middle length dark brown hair that she likes to straighten and part in the middle, heart shaped face and brown eyes. She's skinny but not too skinny and she likes to wear things that are comfortable yet stylish at the same time preferably in the colors like black, white and grey.

I can't imagine my life without Sofia, if it wasn't for her I would probably have no friends and be really lonely. When I'm too afraid to do something, she always believes in me and makes me believe too, I can't be shy and afraid forever. And I believe that my best friend makes me a better person every day.

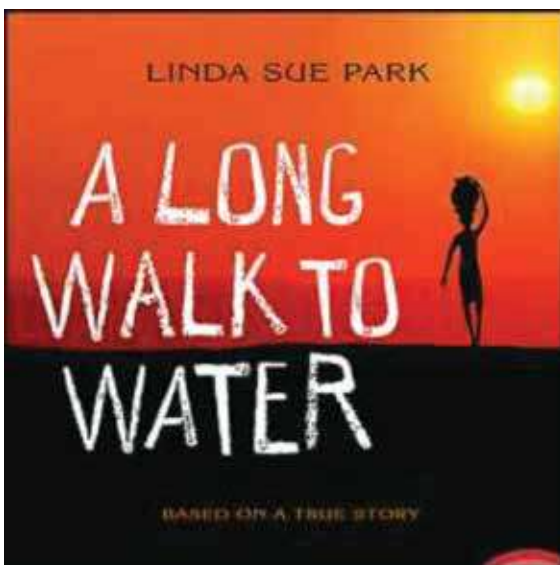

Last few months, we've been reading a book named "A long walk to water". It's about a young boy Salva Dut who lost his family in a terrorist attack and was forced to flee.

After the attack, Salva goes on a long trip to Ethiopia, without his parents. It had a profound impact on him and his childhood, which was pretty much ended on that very day. He hardly dealt with sudden separation from everything he knew. His country's conditions were very poor, so family was nearly everything for him. In the war, Ariik and his younger brother Kuol became victims of the conflict. When he was 19, he got adopted by an American family. Gaining family back meant a lot to him. Several years later, he met his father again. After an emotional reunion, he is determined to fix Sudanese water issue. He starts a whole company named "Water for Sudan" with one objective - raise funds to build water drills in Sudan so other children can live their lives with their families with less danger.

To sum everything, Salva lost his childhood and his family in the cruelest way, so he devoted his life to save other children from suffering the same. Loss of his family almost got him, but he kept going and got opportunity to see them again.

Vanja Antić 75

The most important thing for Salva during his journey was his family. While Salva was on his journey, his family was helping him survive, even though his family wasn't with him and maybe they were even dead. Salva knew that his family would want him to finish the journey and survive. His uncle also helped him in many situations. For example, when he hurt his toe, he started crying so his uncle told him to just walk as far as some bushes, and Salva was brave and continued his journey. Salva's memory of his uncle also helped him a little bit. His friend Marial helped him, too. He wasn't his family but he probably considered him as part. His family in America helped him too, and without them he would probably be in Sudan area, watching the destruction.

Tomas Eli Olafsson 75

Je me présente

- Salut ! Je m'appelle
- Je viens (pays)
- J'habite (ville)
- J'ai..... ans.
- Mon anniversaire, c'est le
- Je fais (cours universitaire)
- Mon sujet préféré est
- Mon sport préféré est
- Il y a ... personnes dans ma famille.
- Mon père est et ma mère
- Mes passe-temps sont
- Quand j'ai temps libre, j'aime
- Je n'aime pas
- Mon plat préféré est
- Ma boisson favorite est
- Ma saison préférée est parce que
- Mon chanteur/chanteuse préféré(e)/groupe est
- J'adore les films
- Mon lieu favori est, parce que
- J'aime (n'aime pas) voyager. Je suis déjà allé(e)
- J'étude le français parce que

Mois

Janvier
Février
Mars
Avril
Mai
Juin
Juillet
Août
Septembre
Octobre
Novembre
Décembre

Sujets

Langues
Science
Maths
Art
Chimie
Physique
Musique
Sciences sociales
Histoire
Géographie
Sport
Informatique

Passe-temps

- Lire, écrire, dessiner
- Jouer jeux vidéo
- Surfer sur l'internet
- Philatélie / numismatique...
- Aller au cinéma
- Rencontrer des ami(e)s.
- Aller au parc / à la plage...
- Ecouter de la musique
- Faire des achats / des courses / du camping...
- Voyager...

Les films

Action
Comédie
Western
Péplum
Film d'horreur
Science-fiction
Animation
Guerre

Parce que...

- ... j'aime beaucoup.
- ... Je trouve important.
- ... il y a beaucoup de chose à faire.
- ... il faut.
- ... Je me repose là-bas.
- ... c'est célèbre/populaire/ idiot / stupide
- ... Je suis for en maths/ langues / science...

Boulots

Enseignant(e)	Gendarme	Docteur
Infirmier(ère)	Ouvrier(ère)	Architecte
Fonctionnaire	Ingénieur(e)	Écrivain(e)
Secrétaire	Sapeur-pompier	Caissier(ère)
Directeur(ice)	Serveur(euse)	Commerçant(e)
Avocat(e)	Personne d'Affaires	Facteur(euse)

Coloriage Magique

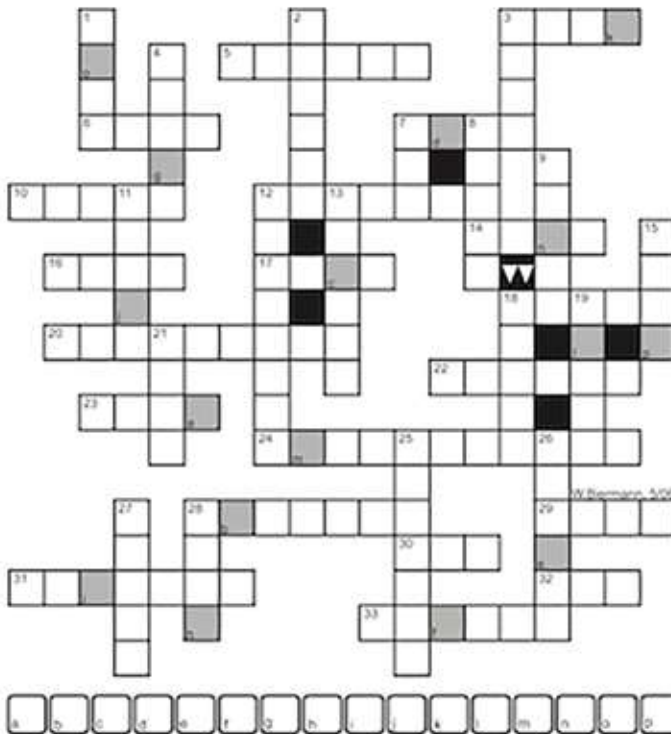
Un
papillon

bleu clair	0
orange	1
bleu	2
vert	3
rouge	4
jaune	5
noir	6

www.fiche-maternelle.com

coloriage.info

GEGENSÄTZE

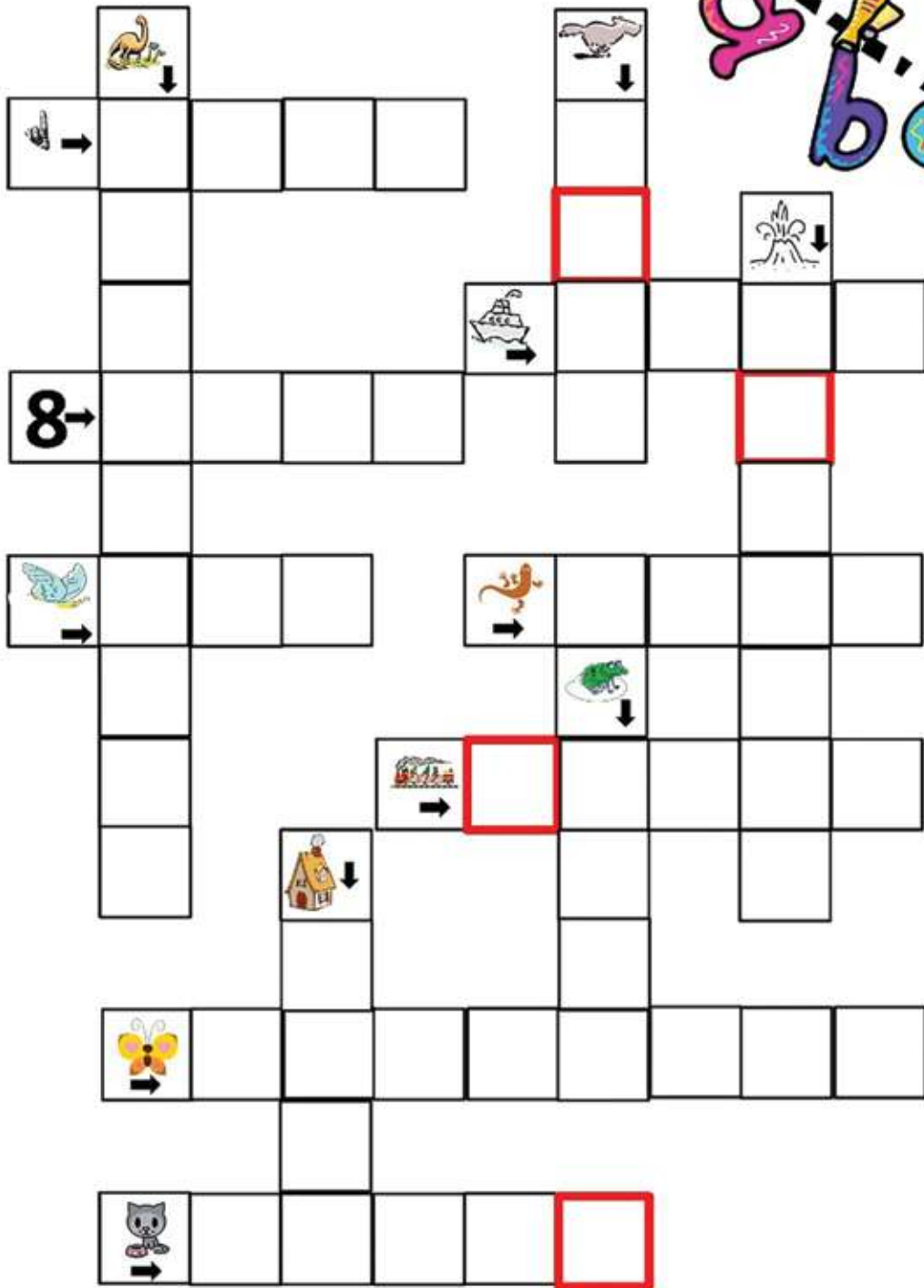
WAAGERECHT

- 3 TIEF
- 5 PECH
- 6 WARM
- 7 LEISE
- 10 KLEIN
- 12 NACHFRAGE
- 14 SCHANDE
- 16 FLEISSIG
- 17 LOSE
- 18 TOD
- 20 ERLAUBEN
- 22 HELL
- 23 LANG
- 24 OFFEN
- 28 LEEREN
- 29 LIEBE
- 30 SCHLECHT
- 31 POSITIV
- 32 NEU
- 33 HÖLLE

SENKRECHT

- 1 DÜNN
- 2 INNEN
- 3 WEICH
- 4 NICHTS
- 7 TADEL
- 8 ÜBER
- 9 NAHE
- 11 SÜSS
- 12 UNTERGANG
- 13 KRANK
- 15 ALT
- 18 RECHTS
- 19 LIEB
- 21 TAL
- 25 SATT
- 26 BREIT
- 27 RAU
- 28 GROß

A = AE
O = UE
Ö = OE

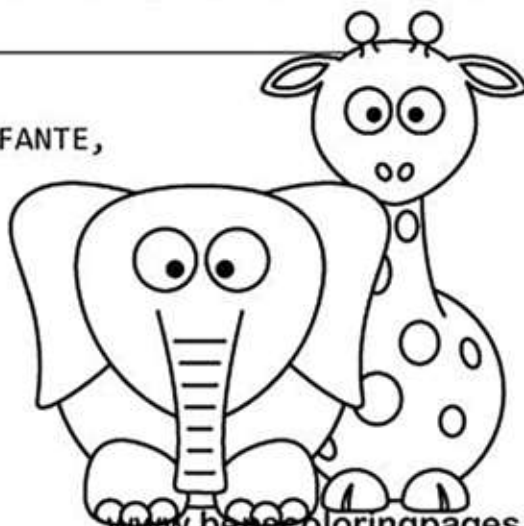

Animali

A	O	D	X	O	O	M	P	S	A	P	A	I	V	L
U	C	G	S	P	A	Z	E	A	F	E	C	X	Y	E
Y	C	R	N	I	M	R	S	R	F	C	C	G	A	O
T	O	C	A	I	P	V	C	B	A	O	U	R	V	P
J	A	L	E	E	M	P	E	E	R	R	M	R	G	A
T	E	R	N	L	C	A	O	Z	I	A	E	C	N	R
O	I	T	T	K	L	L	L	P	G	C	Y	F	C	D
T	E	G	X	A	L	O	O	F	O	T	T	A	G	O
A	O	B	R	A	R	L	E	S	C	I	M	M	I	A
L	L	P	V	E	P	U	L	E	O	N	E	R	R	O
I	J	A	O	O	V	P	G	A	C	A	N	E	A	C
Q	C	S	O	H	G	O	V	A	D	M	L	E	N	S
V	P	K	E	K	E	M	R	E	V	N	H	W	A	P
R	I	N	O	C	E	R	O	N	T	E	A	Q	U	S
E	T	N	A	F	E	L	E	J	B	A	C	P	K	P

CANE, CAVALLO, CERVO, ELEFANTE,
 FLAMINGO, GATTO, GIRAFFA,
 KOALA, LEONE, LEOPARDO,
 MAIALE, MUCCA, ORSO,
 PANDA, PECORA, PESCE,
 POLPO, RANA, RINOCERONTE,
 SCIMMIA, SERPENTE,
 TARTARUGA, TIGRE, TOPO,
 UCCELLO, VERME, ZEBRA

Marco Polo

Marco Polo nasce, molto probabilmente, a Venezia nel 1254 ed è un grande mercante e ambasciatore ed uno dei primi occidentali ad arrivare in Oriente. Suo padre e suo zio commerciano con l'Asia, soprattutto con la Cina che Marco Polo chiamerà *Chatai*.

In un viaggio di ritorno, il padre del giovane Marco consegna una lettera al Papa da parte di Kubilai Khan. Marco riparte con il padre e, attraverso la via della seta, arriva in Cina dove vive 17 anni prima di tornare a Venezia.

Marco Polo riesce subito ad entrare in buoni rapporti con Kubilai Khan, tanto da diventare suo consigliere.

Tornando a Venezia, in uno scontro con i Genovesi, viene catturato. In prigione detta ad un suo amico il racconto dei suoi viaggi nella *lingua d'oil*, ma poi il testo sarà tradotto in latino, toscano e veneto prima della sua morte. Il titolo di questo racconto sarà *Il Milione*, perché Polo utilizza spesso questo numero per descrivere le ricchezze di Kubilai Khan.

Marco Polo è considerato uno dei più grandi esploratori della storia.

Per la sua importanza il suo nome diventerà quello di una nave, dell'aeroporto di Venezia, di molti progetti tra Italia e Cina, e addirittura di un asteroide: 29457 Marcopolo.

Marco Polo è anche il protagonista del romanzo *Le città invisibili* di Italo Calvino.

200-godišnjica rođenja Ivana Sergejeviča Turgeņeva

Veliki ruski pisac Ivan Sergejevič Turgeņev, tokom XIX века bio spojna karika između Rusije i Evrope. Pošto je bio u središtu društvenog i književnog života svog vremena, Turgeņeva su savremenici nazivali „ambasadorom ruske inteligencije“ na Zapadu. Izvanredno obrazovanje, slobodno vladanje evropskim jezicima, šarm i širina talenta omogućili su mu jedinstveno mesto u istoriji rusko-evropskih kulturnih veza. Dvadesetogodišnji Turgeņev je 1838. godine otišao u Nemačku gde je nastavio svoje školovanje na Berlinskom univerzitetu. Godine života u Evropi

obelezene su bliskom saradnjom pisca sa najboljim predstavnicima zapadne kulture: Žoržom Sandom, Šopenom, Mopasanom i drugima.

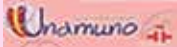
Turgeņev je bio prvi ruski pisac koji se tokom života прославио у домовини и у иностранству. Светску славу Turgeņevу су донеле „Ловчеви записи“. Дело је само током живота Turgeņева издавано на руском језику више од 120 пута. Поред тога, у многим издањима књига је објављивана на језицима Западне Европе, Америке, Азије и Африке. Ниједно друго дело тог времена није стекло толику популарност. Посебно признање аутору упутила је Енглеска. Универзитет у Оксфорду је 1879. године уручио писцу звање „доктора грађанског права“. У XIX веку је на многе европске језике преведен други роман Turgeņева – „Очеви и деца“.

Тургењев је био неуморни популаризатор руске културе, доприносио је издавању у иностранству дела Пушкина, Гогоља, Љермонтова, Крилова, Л. Толстоја, Салтикова-Шчедрина, био је преводилац, уредник, аутор предговора. Упознао је Запад не само са руском књижевношћу, већ и са њеном уметношћу, био је покровитељ руских уметника и музичара у иностранству. Истовремено, писац је допринео упознавању својих сународника са истакнутим европским писцима. Тургењев је учествовао у превођењу њихових радова, ангажовао најбоље европске преводиоце, помагао издавање њихових дела у Русији. За заслуге у зближавању културе Русије и Европе указана му је част да заједно са Виктором Игоом председава на Првом међународном књижевном конгресу у Паризу 1878. године.

Иако је проживео већи део свог живота у Европи, Тургењев није изгубио везу са Русијом, остао је Рус и руски аутор. Умногосте захваљујући његовој делатности, руска књижевност је постала догађај и појава у европској и светској књижевности.

EXPRESIONES EN ESPAÑOL CON FRUTAS Y VERDURAS

UNE CADA EXPRESION CON SU SIGNIFICADO

1. Si en invierno alguien va vestido como una cebolla...
2. Si te pones como un tomate...
3. Si alguien es un lechuguino...
4. Si alguien es un berzas...
5. Si no te enteras de un pimiento o no entiendes ni papa...
6. Si estás más fresco que una lechuga...
7. Si alguien tiene cara de haber desayunado limones...
8. Si algo te importa un pimiento/un rabano/un pepino...
9. Si alguien se repite como el ajo...
10. Si te dan calabazas...
11. Si estás más sano que una manzana...
12. Si te dan las uvas haciendo algo...
13. Si algo pasa de higos a brevas...
14. Si algo es la pera...
15. Si te mandan a freir espárragos...
16. Si te comes el coco con o por algo...
17. Si alguien le pide peras al olmo...
18. Si algo es del año de la pera...
19. Si son habas contadas...
20. Si algo es más pequeño que un guisante...
21. Si estás en el ajo...

1. If someone goes dressed as onion in winter...
2. If you turn into tomato...
3. If someone is a young lettuce...
4. If someone is cabbage...
5. If you don't understand it like it is potato or pepper...
6. If you are fresher than lettuce...
7. If someone has face like he ate a lemon....
8. If it bothers you like it is a pepper or cucumber...
9. If someone repeat something like peppers...
10. If someone gives you pampkin...
11. If you are healthier than an apple...
12. If someone gives you grapes with doing something...
13. If something happens like a fig...
14. If something is like a pear...
15. If someone sands you to fry asparagus...
16. If you eat a coconut...
17. If someone asks for pears from a tree...
18. If something is like a year of a pear...
19. If a beans are counted...
20. If something is smaller than a pea...21. If you are in a pepper...

Try to solve by yourself or with a friend. If it doesn't work...
Use a mirror to see the answers.

- a) ...es que se te hace tarde o tardas mucho en hacer algo.
- b) ...es que estás involucrado en algo.
- c) ...es que está muy claro.
- d) ...es que lleva muchas prendas de ropa.
- e) ...es muy pequeño.
- f) ...es algo sorprendente (positiva o negativamente).
- g) ...es un ignorante.
- h) ...es que no te importa.
- i) ...es que estás descasado y animado.
- j) ...es que es muy antiguo.
- k) ...es muy cursi.
- l) ...es que repite mucho lo que dice o hace.
- m) ...es que te preocupa mucho.
- n) ...es que te echas de un lugar.
- ñ) ...es que pide algo imposible.
- o) ...es que tiene mala cara.
- p) ...es que no entiendes nada.
- q) ...es que te ruborizas.
- r) ...es que estás muy sano.
- s) ...es que no te corresponden sentimentalmente.
- t) ...es que pasa muy de vez en cuando.

- a) ...doing something very late.
- b) ...you are into something.
- c)it is very clearly explained.
- d) ...has many layers of clothes.
- e) ...is very small.
- f) ...it is surprising.
- g) ...he is stupid.
- h) ...it is not important to you.
- i) ...you are very well rested and fresh.
- j) ...it is very old.
- k) ... is very corny.
- l) ...repeats something many times.
- m) ...it bothers you very much.
- n) ...expelling you from somewhere.
- ñ) ...asking for something impossible.
- o) ...has a bad face expression.
- p) ...you don't understand anything.
- q) ...you blush.
- r) ...you are very healthy.
- s) ...you don't belong to each other.
- t) ...it happens on rare occasions.

1. a) 2. b) 3. c) 4. d) 5. e) 6. f) 7. g) 8. h) 9. i) 10. j) 11. k) 12. l) 13. m) 14. n) 15. ñ) 16. o) 17. p) 18. q) 19. r) 20. s) 21. t)

Такмичење у фудсалу

Дечаци наше школе у конкуренцији 7. и 8. разред наступили су на општинском првенству у фудсалу и у првом колу након продужетака изгубили од ОШ „Вук Караџић“. У драматичној завршници, након пенала, наши руђеровци погнуте главе изашли су из сале. Добру партију пружили су сви чланови екипе. Истакнути појединци били су Тушевљак и Ћирић, али да би утисак био употпуњен, фактор лошег резултата била је срећа, која овог пута није била наклоњена нашим руђеровцима.

Атлетско такмичење

Ученици наше школе у конкуренцији пети и шести разред (дечаци и девојчице) на отвореним теренима Завода за спорт учествовали су на општинском првенству из атлетике углавном у спринтерским дисциплинама. Пријављене су екипе за штафету, а атлетски тим наше школе чинили су следећи ученици: Андреј Иванић, Огњен Срзентић, Урош Ђорђевић, Василије Трајковић, Вања Јојић, Катарина Магазин, Лара Чолић и Анђела Вучковић. Због превелике и јаке конкуренције, наши руђеровци су овог пута остали ускраћени за добар резултат, али свакако треба поменути то да су несебично бодрили једни друге и да су показали спортски карактер како појединачно, тако и као тим. Огњен Срзентић је у појединачној конкуренцији у трци на 300м, у својој групи у којој се надметао (било их је три), заузео друго место, али због лошег времена није био конкурент за медаљу. Све похвале за ову групу добрих такмичара и честитке.

Посета Гимнастичком клубу „Победник”

Старији основци, ученици Г6 разреда у блок настави, посетили су једну оближњу спортско-гимнастичку дворану „Победник” где су могли да осете праву и несвакидашњу атмосферу у сали која је препуна такмичарских справа. Могли су да се на њима опробају и да им уз разговор тренери пренесу искуства са домаће и интернационалне сцене и да им приближе колико је тај спорт битан у њиховом периоду одрастања. Ученици су били видно расположени за учествовање у активностима, тако да су сви прошли кроз све станице и по завршетку, пуни утисака напустили гимнастичку салу.

Пријатељска утакмица - мали фудбал

Ученици наше школе, у конкуренцији петог и шестог разреда, били су у посети ОШ „Милош Црњански”. Комшијска школа као домаћин, лепо нас је угостила тако да смо могли комотно да се осећамо и у једној спортској атмосфери пуној навијања да забележимо и победу.

Наши изабраници су у првом делу фудбалског меча мало подлегли притиску тако да утакмицу нису баш најбоље отворили и у самом старту несмотрено примили два гола. Домаћин је видно расположенији могао да слави. Врло брзо су се редови нашег тима консолидовали и квалитет је дошао до изражаја што је до самог краја носило наш тим, успели смо да изједначимо, а после свега да резултат окренемо у нашу корист и мирно приведемо утакмицу крају. Резултат утакмице био је 6:3 за ОШ „Руђер Бошковић”.

Интервјуи са параолимпијцима

Интервју са Митром Паликућом, стонотенисером

Хвала Вам што присуствујете нашој манифестацији Хуманост на делу у дечијем оделу. Опишите свој тренинг.

Као и код свих осталих спортиста, тренира се доста, два пута дневно, пет дана у недељи, зато што, ако желите да постигнете још боље резултате, морате доста да се тренира и морам да кажем да сам скоро свакодневно у сали. Имамо два пута годишње паузу од двадесетак дана, али свакодневно смо два пута у сали.

Који је Ваш највећи спортски успех?

За мене је највећи успех, наравно, медаља са параолимпијских игара, бронзана у Рио де Женеиро, 2016. године.

Ко је Ваш узор?

Мени и мојим саиграчима је, да кажем, освајач свих медаља у великим такмичењима, наравно, ту је и Борислава Перић Ранковић зато што је и она освојила све три медаље са европског, светског и олимпијског првенства.

Колико правилна исхрана утиче на Ваш успех?

Генерално, код свих спортиста, исхрана утиче, наравно, на спортске успехе, трудимо се, колико можемо да то

испоштујемо. Негде се више води рачуна, негде мање, али, генерално мора да се води рачуна о правилној исхрани. Како на припремама, тако и на такмичењима. Све зависи од спортиста, спортова... када су некада припреме, кампови исхрана треба да буде доста појачана. Треба да буде избалансирана, доста протеина и пуно воћа и поврћа треба уносити.

Зашто је важно бити хуман?

Пре свега, то значи да помажемо другим људима који нису у могућности да у наше време имају нормалан живот и увек нам је драго кад можемо неке да помогнемо и да могу ти људи да побољшају свој живот.

Разговор водили
Александар Василић, Андреј Луковић БА

Интервју са Дарком Бабићем, стонотенисером

Опишите своје тренинге?

Наши тренинзи изгледају тако што их имамо пре подне и поподне по два школска часа. У времену од 9:30 до 11:30. И после подне од 17 до 19h. Тренинг се састоји од много вежби.. Напорно тренирам пет пута недељно.

Каква је Ваша исхрана?

Наша исхрана је балансирана да увек буде довољно енергична да издржимо тренинге и треба да буде усклађена са временом тренинга. Треба да буде између та два тренинга. Што се тиче исхране, једемо пуно воћа и поврћа.

Да ли сте имали неког узора и ако сте имали ко је то био?

Наравно ја нисам имао времена, нисам баш млад настрадао. Настрадао сам у 24. години. Имао сам наравно узоре у тенису и у стоном тенису. Џон Бекер, Стефан Едберг та мало старија генерација.

Који је Ваш највећи спортски успех?

Сам чин бављења спортом је по мени успех. То је пре свега дружење са много лепшим људима да их тако назовем, пошто су они много здравији и ментално и психички и физички. Мој највећи успех је освајање екипне светске медаље у Братислави прошле године са мојим саиграчем Митром Паликућом који је један од најбољих светских стонотенисера у данашње време.

Шта мислите о хуманости?

Важно је бити хуман, наравно, изнад свега бити хуман је нешто што имате у срцу. Сви смо хумани само требамо да радимо на томе да то пронађемо у себи.

Разговор водиле
Софија Терзић 9Б, Ива Кнежевић 8А

Интервју са Бориславом Перић Ранковић, стонотенисерком

Како отприлике изгледа Ваш тренинг?

Тренинг нам траје два сата. На почетку имамо 15 минутно загревање. Да кажем суво одрадимо неке вежбице за загревање, затим креће загревање што се тиче тениских елемената: форхенд, бекхенд, средина, контра, пинтбол, све те неке елементе, а затим крећу вежбе које нам тренер задаје.

Колико пута недељно тренирате?

Када се спремамо за велики турнир, тренирамо два пута дневно по два сата, два пре подне и два после подне. Када нам дођу гости из иностранства, то је некада и викенд на тренингу.

Каква је Ваша исхрана?

Искрено још увек не водимо бригу о исхрани, значи немамо тај неки припремни период када се саветујемо и консултујемо са неким о исхрани. Мада ми то индивидуално већ регулишемо кад шта коме паше, јер неким од нас на пример не одговара да два или три сата пре тренинга или меча једе, тако да он сам себи одређује када му одговара када и шта ће јести.

Који је Ваш највећи спортски успех?

То је оно што се догодило у последње време, то је златна параолимпијска медаља у Рију 2016.г. Затим је ту још неколико титула, 2015. проглашена сам за најбољу на свету у стоном тенису за особе са инвалидитетом, затим сам након Рија и златне медаље успела да вежем још европско злато и ове године светско појединачно могу да издвојим као најсимпатичније одличје, јер испод мене су биле чак три Кинескиње.

Који је Ваш узор?

Не знам, немам неког посебног узора, ја се трудим да сама себи будем узор и да будем сама себи, да кажем, под знацима навода „гонич робова“ јер сама од себе пуно тражим и трудим се да то остварим.”

И за крај, зашто је важно бити хуман?

Зашто је важно бити хуман? Једноставно кроз хуманост ми покушавамо да оно што је нама битно пренесемо млађима и помогнемо онима којима је то најпотребније. Некада бити хуман не значи само материјално помоћи некога коме је то битно, некада је то чак и поделити део свог времена са онима који осећају потребу и жељу да буду са вама.

Разговор водио Вања Антић 7Б

Интервјуса Надом Матић, стонотенисерком

Хвала Вам, што присуствујете манифестацији Хуманост на делу у дечијем оделу.

Хвала и вама на позиву, увек смо ради виђени гости овде код вас и увек радо прихватамо ваш позив

Колико пута недељно тренирате?

Тренирамо два пута дневно по два сага то је значи четрдесет осам сати, а недељно тренирамо двадесет сати.

Како изгледају Ваши тренинзи?

Прво иде загревање, па после играмо стони тенис, а на крају иде истезање.

Кава је Ваша исхрана?

Базирана је на ономе што спремамо код куће, углавном се трудимо да буде што здравија.

Колико правилна исхрана утиче на Ваше спортске успехе?

Наравно да утиче ако је правилна исхрана наше спортске успехе и на резултате.

Који је Ваш највећи спортски успех?

Мој највећи спортски успех је на Паролимпијским играма где сам освојила бронзану медаљу појединачно и екипно сребрну медаљу.

Ко је Ваш узор?

Новак Ђоковић.

Зашто је важно бити хуман?

Важно је бити хуман зато што помажете другима ко је у некој назгодној ситуацији или ко нема могућности да нешто себи приушти, а ви сте ту увек да помогнете.

Разговор водиле
Елена Ђокић 6А, Зора Пазман 6Б

*Аутори текстова су чланови новинарске секције

Здрава исхрана и спортска исхрана

Гост предавач на увек актуелну тему „Здрава исхрана и спортска исхрана“ био је Лазар Тоскић. Тема је била прилагођена узрасту и на један интерактиван начин ученици су могли да учествују у њој, да обнове градиво и по нешто ново и науче. У сензитивном периоду одрастања веома је битно направити добре темеље знања из ове области како би били успешни у одабиру нутритивно вредних намирница и имали свест о томе колико је избалансирана исхрана битна у развоју адолесцената

„Велики и мали, хајде да се играмо“

У среду 17.10.2018. године, у дворишту школског кампуса одржано је још једно такмичење „Велики и мали, хајде да се играмо“. Ученици grade 1 и grade 2 су са својим родитељима учествовали у разним спортским и креативним активностима. Лепо време, добро расположење, пуно дружења и смеха допринело је томе да овај догађај остане свима у лепом сећању.

Родитељ-гост

У четвртак, 18.10.2018. године, имали смо гошћу на састанку РУР тима, Maricelu Славковић, маму наше ученице. Maricela је са нама поделила своја искуства у раду са ученицима у оквиру РУР програма у Перуу и презентовала своје идеје у оквиру наставе математике на раном узрасту. Учитељице и наставнице које раде са ученицима у оквиру РУР програма биле су у прилици да се опробају у примени разноврсних осмишљених материјала за наставу математике и добију неку нову идеју за примену у својој учионици. Били смо истраживачи, широких погледа, смели, комуникатори, баш као и наши ученици у РУР програму.

Лекар-предавач

Доктор Југослав Мијовић је био гост предавач у одељењима grade 4.

Grade 4 у оквиру теме „Ко смо ми“ ради на централној идеји да нам знање о људском телу омогућује да боље бринемо о себи. Интересантним предавањем, доктор Југослав је приближио ученицима повезаност система органа. Причали су и о компонентама потребним за здрав и изbalансиран живот, пирамиди исхране и важности очувања здравља.

Вежбајмо јогу

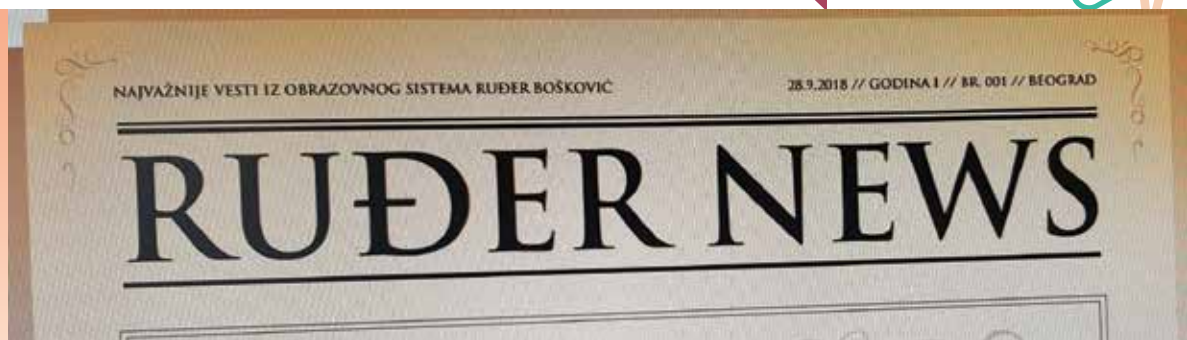
Дана 16. 10. 2018. ученици Grade 9 су били у прилици да вежбају јогу и чују предавање о њеном значају за флексибилност, мобилност и здравље скелетномишићног система. Час је одржан у сарадњи са познатим тренером јоге Мишом Младеновићем, а све са циљем да се продуби разумевање о бенефитима ове физичке способности о којој ученици иначе уче на часовима.

Сарадња са Другом гимназијом Сарајево

У оквиру *Middle Years* програма (МYP) у суботу, 15. децембра, у нашој школи одржана је радионица за ученике. Ученица Лаила Шашиваревић из Друге гимназије из Сарајева реализовала је лични пројекат (Personal Project) који је обухватио организацију путовања за Београд, тродневни обилазак града и радионицу за ученике из Србије и Босне и Херцеговине. Драго нам је што смо наставили дугогодишњу сарадњу са пријатељском IB школом и то на пројекту који промовише мултикултуралност и међусобну повезаност у региону. Било нам је велико задовољство да, упркос вејавици и невремену, проведемо три квалитетна сата у школи и разговарамо о проблемима који су заједнички за све нас. Причали смо о темама које нас повезују, о плановима за будућност и о глобалним проблемима. Лепо смо се дружили и обећали једни другима да ћемо наставити да сарађујемо и у годинама које су пред нама.

NEWSLETTER

Најновија вест је да имамо NEWSLETTER. Зове се „Ruđer News“. Оглашавамо се са најновијим вестима два пута месечно. Путем кратких вести, обавештавамо вас о најважнијим догађањима у нашем Образовном систему.

Спортот против дроге

Наши кошаркашки репрезентативци, Марко Симоновић и Мирослав Радуљица на челу са селектором Александром Сашом Ђорђевићем су на терену наше гимназије снимили спот Спортот против дроге који ће се емитовати у ударним терминима. Кошаркаш Мирослав Радуљица навео је да спортисти као амбасадори здравог живота могу много да помогну у борби против дроге. То што је, према неким истраживањима, готово трећина младих пробала дрогу, појачава аргумент да је боље вртети лопту него завијати цоинт.

Популарност оријентиринга

У нашој школи је наставила са радом оријентиринг секција која је постала веома популарна. На уводном часу се тражила столица више. Предавање 17. 9. 2018. одржао је Дејан Аврамовић из спортског друштва АОК „Кошутњак“. Одговарали смо заједно са својим гостом на вечито питање шта је то оријентиринг. Нови чланови су сазнали појединости о овом спорту. Дејан је стрпљиво одговарао на многобројна питања, а на крају је све било много јасније. Наранџасти змај је контролна тачка, а брзина није пресудна у овом спорту. Неки од нас су први пут узели компас у руке.

Са нестрпљењем очекујемо такмичење у октобру, а до тада ћемо са својим професоркама Светланом и Катарином да проучимо карту, употребу компаса и урадимо кондиционе припреме. Награда је примамљива. Улазница за културни оријентиринг – трагом Доситеја и Вука у Београду.

Бојана на Евровизији за децу

Наша ученица тринаестогодишња Бојана Радовановић браниће музичке боје Србије у Минск арени у Минску на такмичењу Junior Eurovision Song Contest 2018.г. извођењем композиције „Свет“ аутора Марије Марић Марковић - Мари Мари.

Бојана је одличан ђак, бави се музиком и плесом, како сама каже обожава сцену и сваком наступу се посвећује одговорно и предано.

Дабар

На школском такмичењу из информатике Дабар одржаном прошле недеље, учествовали су и наши ученици.

У категорији Дабарчић за 5. и 6. разред учествовало је преко 16.500 ученика из целе Србије. На државно такмичење су се пласирали ученици Вања Антић и Огњен Срзентић 6Б. Вања је био један од пет ученика који су се пласирали на виши ранг такмичења са максималним резултатом. У категорији Млади дабар за 7. и 8. разред од 9.500 такмичара међу 70 најбољих, који су се пласирали на државно такмичење, наш је ученик седмог разреда Лука Јанковић 8Б. Било је и неколико ученика којима је мало фалило да прођу даље, али свакако мислимо да је ово одличан резултат и да треба да будемо поносни на своје ђаке.

„Хуманост на делу у дечјем оделу“

У уторак 27.11. у нашој школи одржана је традиционална манифестација „Хуманост на делу у дечјем оделу“ и седми по реду Параолимпијски дан. У оквиру манифестације организована је хуманитарна продаја дечјих радова, а средства су додељена Свратишту, Нови Београд и Дневном боравку Чукарица. Нашу манифестацију као и сваке године подржали су наши драги параолимпијци и представници Параолимпијског комитета, министар Ђорђевић, као и наши драги родитељи. Чланови наше музичке секције и хора и ове године су се потрудили да дан буде лепши и забавнији, а ученица наше школе Бојана Радовановић премијерно је извела песму „Свет“ са којом је представљала нашу земљу на овогодишњој Дечјој еуровизији. У циљу развијања хумане свести и код деце и код одраслих успешно смо извели још једну у хуманитарну акцију прикупљања средстава за оне којима је помоћ потребна.

Кад се наша Андреа врати из Америке и кад схватимо да је и тамо мислила на нас, своје 6А.

Ово је фантастична књига! – Читаоци РУР библиотеке вам препоручују

Читање књига има за циљ не само чисто увежбавање технике читања или пребројавање броја прочитаних страна. Читање књига уводи децу у свет реалности, али и свет маште, развија њихову општу културу, али и креативност. На овај начин се богати речник и развија мишљење, као и култура изражавања, а доста се тога читањем књига и научи. Читање опушта и истовремено нам вежба пажњу и концентрацију, али и истрајност у раду. Помаже нам да осмислимо своје слободно време и да нам не буде досадно. Тема је за започињање добре конверзације са другарима, па је и у социјалном смислу веома подстицајно за развој деце, а садржај којем смо изложени читањем код нас буди разне емоције док преживљавамо догодовштине јунака из реалних или измишљених ситуација. Тако растемо и као личности, упознајемо себе и свет око себе, постајемо искуснији и паметнији.

У данашњем времену, када су електронске справе актуелне, треба одржати мотивацију деце да наставе редовно да читају књиге. Па сад, да ли на таблети или у папирној форми, тек, читање не треба да „застари“.

Наша РУР библиотека нуди различите наслове и жанрове, прилагођене узрасту деце и различитим читалачким укусима. Да не би било да ми одрасли кажемо како је важно читати и да морамо да читамо, замолили смо наше другаре, који су стекли навику редовног читања књига и који у томе уживају, да поделе са нама своје препоруке за своје омиљене књиге.

У току месеца септембра најпопуларнији наслови у Grade 4 и Grade 5 били су:

СМС приче, Игор Коларов
Дневник Шоњавка, Џеф Кини
Бака гангстер, Дејвид Валијамс
Пета девојчица, Марја, Градимир Стојковић
Ужасна тетка, Дејвид Валијамс

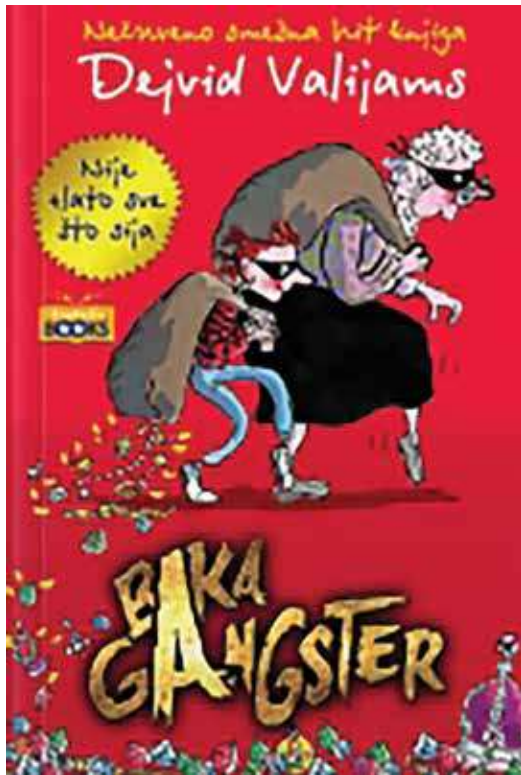
За ученике Граде 2 и Граде 3 ми, библиотекарке, препоручујемо следеће наслове које можете наћи у нашој ПУП библиотеци:

Ниси као ја, Маргарита Хан-Сајми
Лука из олука, Дејан Алексић
Тврди колачић, Весна Алексић
Исидора и зуб, Дејан Алексић
Принцеза Апатрапа, Весна Алексић

Ваше омиљене књиге ћемо представити у наредном периоду.

Ваше РУР библиотекарке:
Данијела, Весна и Сања

ОВО ЈЕ ФАНТАСТИЧНА КЊИГА!

НАСЛОВ КЊИГЕ: Бака гангстер

ИМЕ ПИСЦА: Дејвид Вилијамс

ВРСТА КЊИЖЕВНОГ ДЕЛА (заокружи): роман, песме, приче

КРАТАК ПРИКАЗ КЊИГЕ
(напиши кратко о чему се ради у књизи, зашто је књига занимљива, по чему је посебна)

Ова књига се ради о баки која се ради да је гангстер зато што је чула умиш да тога да је досадно. Због тога да дрзине и тај кнек стигне до Бака у створе није Бака гангстер

Потпис ученика: Кира Кичић GRADE 5A

НАСЛОВ КЊИГЕ: ПЕТА девојчица Марја

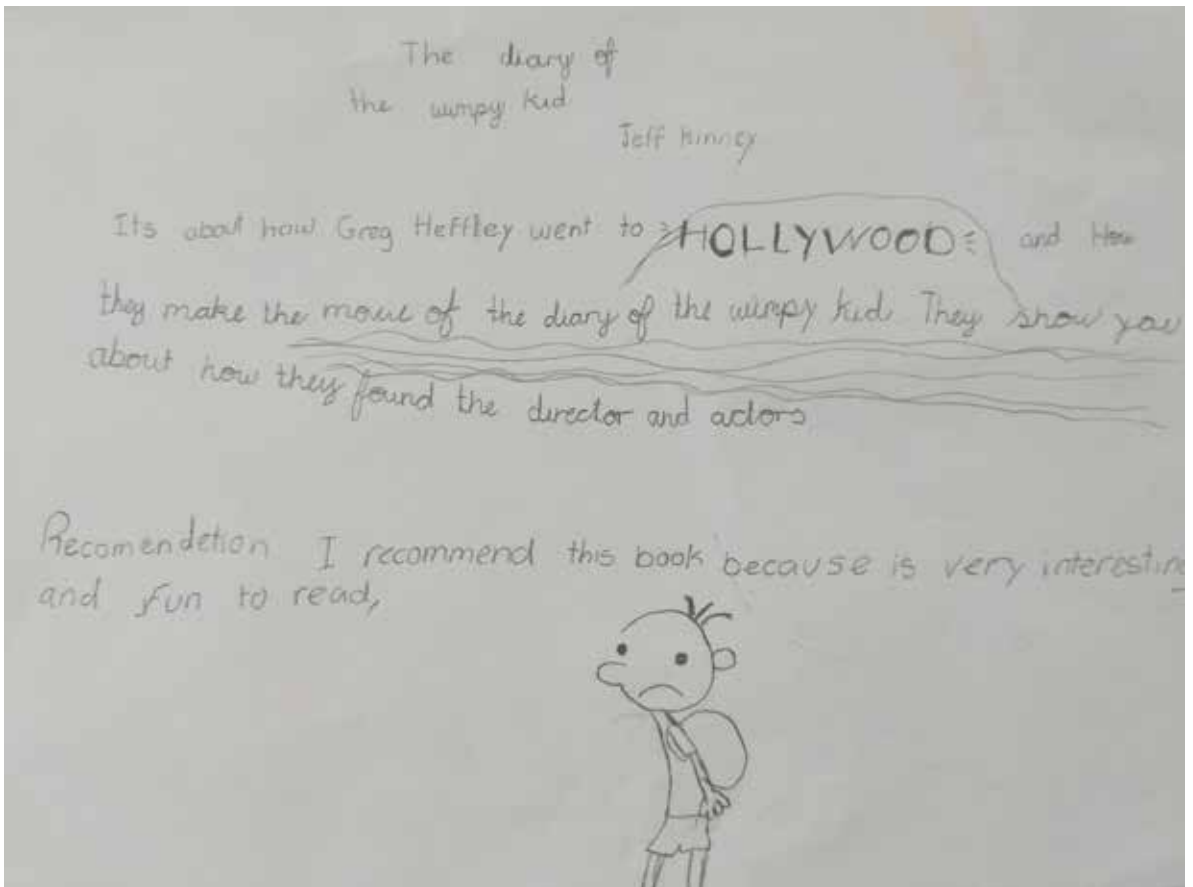
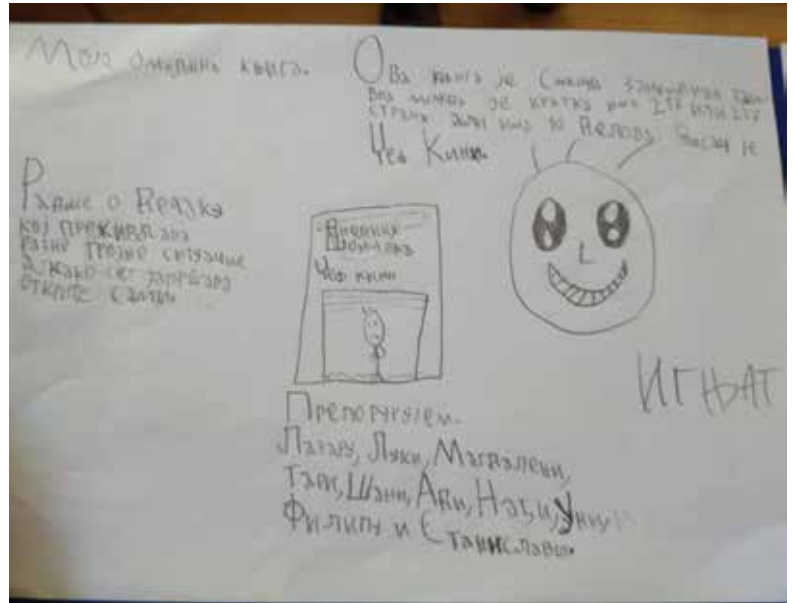
ИМЕ ПИСЦА: Градимиr Стојковић

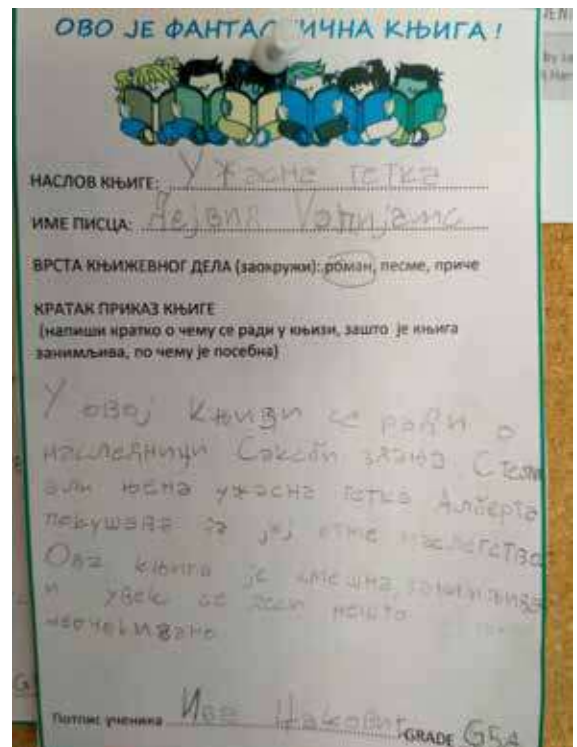
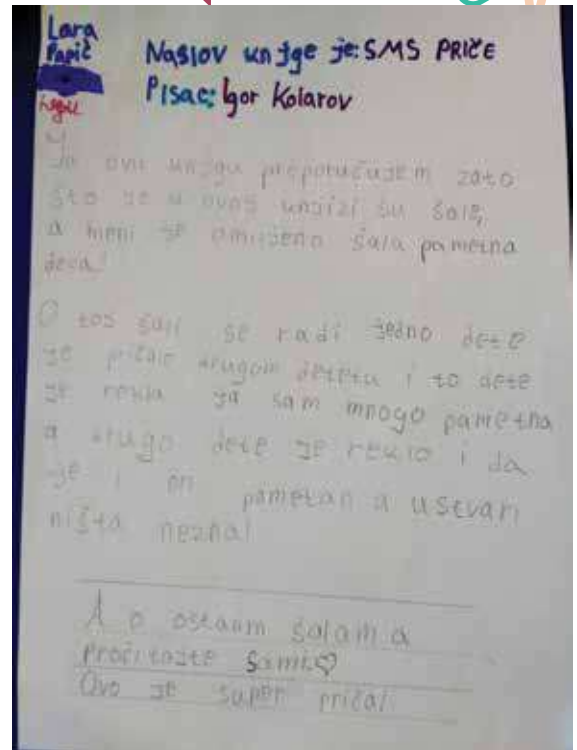
ВРСТА КЊИЖЕВНОГ ДЕЛА (заокружи): роман, песме, приче

КРАТАК ПРИКАЗ КЊИГЕ
(напиши кратко о чему се ради у књизи, зашто је књига занимљива, по чему је посебна)

Дечак Александар упознаје нову девојчицу Марју која долази у његово одељење. Њихово пријатељство расте у љубав али их прекида Марјина болест због које мора да отпутује у Русију. Ја препоручујем ову књигу јер се у њој ради о пријатељству и љубави.

Потпис ученика: Алија Радич GRADE 5A

grade 3B Гала и Ема

Лана Штулић grade 4A

grade 5A

Марко Баћановић 3A

grade 5A

Марко Балаћ 4B

Утицај интернета на децу

Данас је технологија променила начин живота. Деца више не излазе напоље због игре на телефонима и сурфовања интернетом.

Од кад постоје друштвене мреже, деца проводе сате и сате на њима. Често видим своје другарице како су на телефону. Деца постају све мање социјализована. Када дођем на рођендане, око себе видим десет упалених телефона и децу која седе у фотељама и играју се са њима. Људи не знају колико су друштвене мреже у ствари опасне. Деца осећају недостатак пажње и зато желе да имају много пратилаца, али не знају у ствари колико је то опасно. Многе отмице су се дешавале баш због друштвених мрежа. Не треба ризиковати живот због пратилаца. Деца престају да се друже. На часу физичког сам видела децу која седе и играју се на телефонима. Не желе ни да устану. Чак и на часу сам видела децу са телефонима у рукама. Престају да раде било који спорт. Не желе ни да причају са људима уживо, само

преко телефона. Када се батерија телефона испразни, деца се понашају као да умиру. Постају зависни, ништа више сем телефона не постоји за њих. Престају да уче и постају лоши ђаци. У неким случајевима се деца пуно угоје, зато што седе цео дан на фотељама са телефоном у рукама и једу. Питају се, како је дан брзо прошао? Не знају више да ли је дан или ноћ. Изгубе појам о времену. Спусте ролетне, угасе светла и легну у кревет да би се опет играли на телефону. Не излазе до града да купе одећу, већ наручују преко интернета. Не иду више ни до продавнице. Ако имају кућног љубимца, не изводе га. Само устану до тоалета, не устају чак ни до кухиње, већ траже да им мајка донесе храну, воду... Деца од пет година имају друштвене мреже. Шта деца траже на друштвеним мрежама? Нама то не треба. Интернет служи да бисмо нешто научили, а не да играмо игрице и да се отуђујемо.

Требало би да се деца више друже, а не да се укоче од лежања. Треба увести санкције, где дете може да буде пола сата на дан на телефону. Ако то не урадимо деца ће се потпуно отуђити.

Дора Будеч 7Б

Ана Дикановић, 7а, композиција геометријских облика

Необично писмо

Било је то једно веома необично писмо. Моја сестра и ја смо га играјући се пронашле код баке и деде на тавану. Био је понедељак увече. Тада је био рођендан моје баке па смо дошли да је посетимо. Моја сестра и ја смо тада биле мале, па смо волеле да истражујемо, да копамо ствари и да трчимо. Моји дека и бака су живели у кући, па су имали пун таван старих ствари. Нас две смо отрчале горе на таван и угледале кутије са видео касетама, бакиним шеширима, декиним алатом и једну празну кутију са сакривеним писмом. Узела сам га у руке и дунула у њега да одувам прашину. Сестра ми је узела писмо из руке и почела да га чита. Било је то љубавно писмо. Није писало за кога је, нити од кога је, али личило је као да је та порука била за моју баку. Узеле смо писмо и однеле га баки. Питале смо је од кога је било писмо, и она нам је испричала да га је добила од једног дечака који је био заљубљен у њу док је још била мала. Тај дечак јој је стално слао љубавне поруке. Током времена, они су почели да се свиђају једно другом и после дугог времена су се венчали. Нас две смо се чудиле и још увек питале баку од кога је добила то писмо. Бака нам је рекла да је то било писмо од нашег деке кад је био мали и да је он тај који се заљубио у њу кад су били млади. Биле смо веома узбуђене када смо сазнале да је то писмо писао наш дека. Та љубавна порука ће ми увек остати у сећању и увек ћу га памтити по бакином рођендану.

Софија Ракић 7Б

Софија Станојев grade 2A

grade 2A

grade 3A

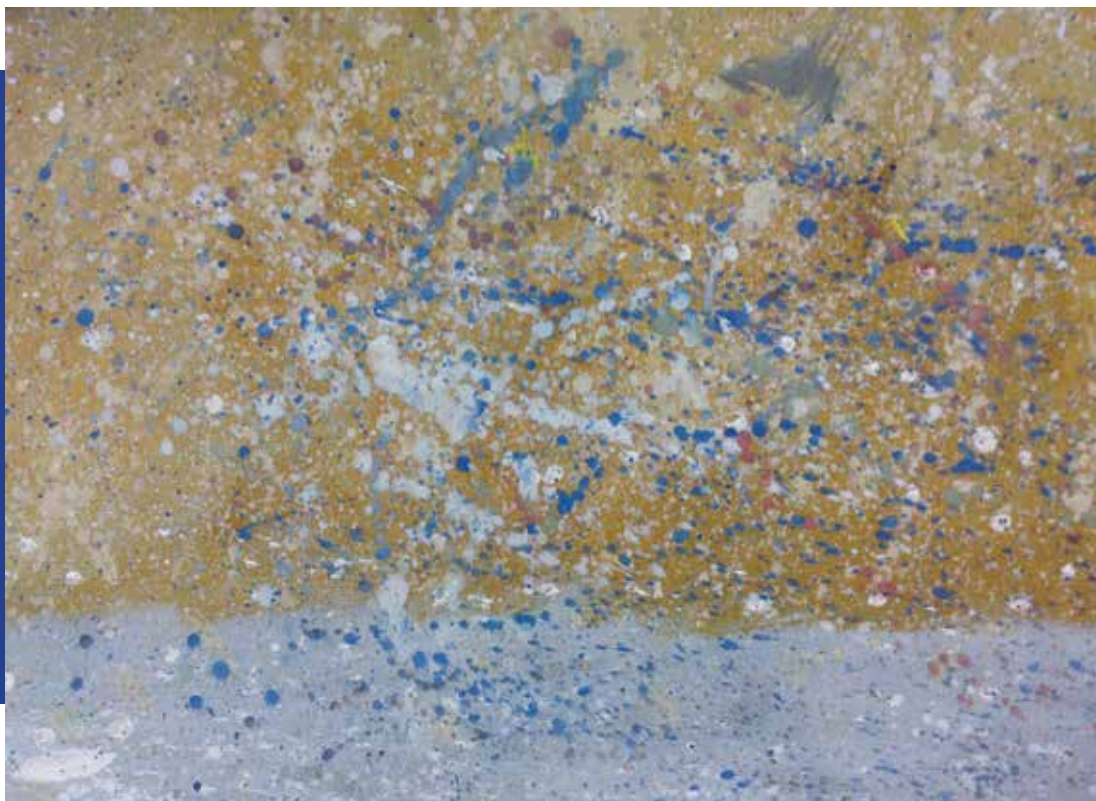
grade 3A

grade 3A

Sarah Esther Edlinger, 8E, ѓлакам за филм

Филип Зифра 4А

*„И само онда кад и ми тражимо
моћи ће неко и нас да сретне“*
Мирослав Антић

У животу се ништа не добија на тањиру. Ништа се неће појавити само од себе, нити ће ико уместо нас то урадити. Све на свету се мора заслужити, за све се мора трудити и помучити.

Ни ја нисам свој сан остварила само сањајући - нити су за мене то урадили моји родитељи или било ко други. Трудила сам се и - ма колико год ви мислили да драмим и претерујем - дуго, дуго радила да бих успела.

Ја не верујем у звезде падалице и детелине са четири листа. Да, знам, понекад стварно баш и нема другог објашњења, па кажемо да је срећа, али ниједан спортиста, научник или уметник није само зажеleo и остварио свој сан. Спортиста је дуго тренирао и губио, док није победио; научник је направио милион експеримената и огледа, док није нашао решење проблема. Уметник је нацртао безброј слика и отпевао и одсвирао безброј песама, док није направио своје ремек-дело.

Ништа се неће направити само од себе. Ништа се неће десити само од себе. Ништа, ама баш ништа, неће постати само од себе. Једна од мојих омиљених реченица гласи: „Узми судбину у своје руке!“.

Само ако се трудиш, све што зажелиш може да се оствари. Ми смо ти који можемо и утичемо на своју судбину.

Ива Кнежевић 8А

Чуј, Страхиња, ово је најстрашнији дан у животу

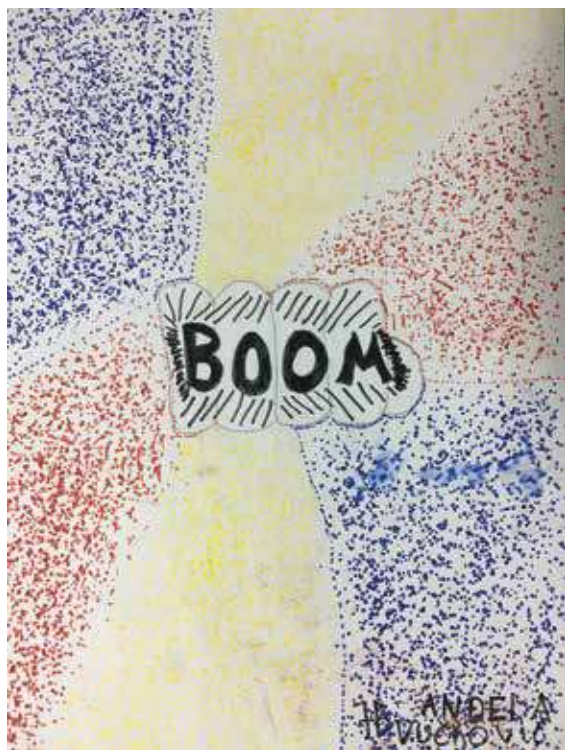
Здраво, Страхиња, чула сам за тебе. Заправо, прочитала сам књигу о теби и најстрашнијем дану у твом животу. Мада, мислим да је боље рећи најстрашнијим данима у твом животу. Морам да признам да си преживео свашта тешко, али време је да ти испричам о најстрашнијем дану свог живота.

Јутрос сам једва устала, толико ми се спавало да сам хтела да се склупчам у лоптицу, седнем у ђошак кревета и одбијем да идем у школу. Мама ме је ипак натерала да устанем. Покушала сам да се извучем тако што сам намерно пала, али ме је опет натерала да идем у школу. Ем што сам ипак отишла у школу, ем што ми је тај пад изашао на нос јер сада не могу да ходам, а камоли да возим свој нови скејт, а то планирам већ данима. У школи ми је било ужасно, наставник физике је радио неки чудни експеримент, нисам обраћала пажњу и следеће што знам јесте да је тег полетео право мени у лице. Можеш ли да замислиш да се нико није сажалио на мене и бар ме пустио да одем кући. Од тога ми је изашла огромна модрица. Али добро, бар сам остала жива. Поподне сам се вратила кући, за ручак је био грашак, мислим да ћу да сањам те мале куглице. Мама се извикала на мене зато што нисам обраћала пажњу на физици, као да сам ја крива, невероватно! Увече сам пробала да возим свој скејтборд са све својом повређеном ногом. Због тога сам, као шлаг на тарту, добила шамар од маме јер сам поломила вазу радећи трик. Наводно, скејтборд се не вози по кући. Не могу да верујем колико су одрасли досадни.

Ово је једноставно најгори дан и мом животу, не може горе, морам да идем сада, научила сам да жонглирам бананама, ускоро ћу да научим сестриним чизмама па ћу пробати и маминим новим шољама. Надам се да схваташ кроз какве муке пролазим. Мислим да ме нико не разуме, надам се да ти хоћеш. Радујем се твом одговору!

Поздрав,
Твоја Хелена

Хелена Савић 8А

Анђела Вучковић, 75, Пол арт

Јована Вучковић grade 2A

grade 3

Ма, какав страх!

Испланирала сам како да проведем дивно вече са другарицама. Позвала сам их да дођу код мене у стан. Мама и тата нису били код куће, а ја сам све припремила за малу женску журку.

Стигле су ми другарице. Биле смо лепо расположене, смејале смо се и играле уз добру поп музику. У једном тренутку је музика престала и чули су се чудни звукови. Нешто је лупкало и шуштало. Ми смо погледале једно другу. Више нам није било до играња. Јако смо се углашиле и побегле, неко под кревет, неко у ормар. Ћутале смо тако неколико минута. Чини ми се да нисмо ни дисале. Ја сам се прибрала, позвала их и испричала једну необичну причу: „Једнога дана се једна девојчица пробудила и спремала за школу. Била је сама у кући баш као и ми. У једном тренутку је погледала ка тераси и видела беле руке како млатарају и ударају о прозор. Побегла је од страха у другу собу и шћућурила се. Прошло је више од једног сата када је поново погледала ка тераси и видела татину белу кошуљу и чији рукави лелујају на ветру. Слатко се насмејала и отишла је у школу са једним сатом закашњења. Схватила је да није било потребе за толиким страхом.“ Када сам завршила причу, оне су се охрабриле и изашле смо на терасу да видимо шта то шушка. У дворишту испред стана је било неколико куца које су се радосно играле у гомили сувог лишћа.

Ми смо се насмејале и вратиле у собу. Пустиле смо музику још јаче и отерале смо све своје страхове.

Софиа Балаћ 6Б

Кад би играчке проговориле

Кад сам била мала, много сам волела да се играм играчкама и могла сам са њима да се играм цео дан, али једног дана десило се нешто страшно.

Када сам погледала у свој ормар за играчке, нисам могла да поверујем својим очима. Ормар је био празан! Плачући сам трчала до маме да јој кажем шта се догодило, она ми је рекла да сам прерасла све те бебеће играчке и да ми требају нове. Одмах сам набацила осмех на лице, јер сам знала да то значи да идемо у продавницу за играчке. А свако зна да је то малој деци омиљена продавница! Улазећи у радњу, нисам могла да се одлучим на коју страну да гледам. Да ли на леву или на десну. Радња је била бајна. Била је пуна играчака. Од малих легу коцкица до оних највећих пластичних мега и робота. А највеселије и најслађе у свему томе су била деца која трчкарају по радњи у потрази за играчком која ће им се највише свидети. Брзо сам отишла до једне продавачице и питала је где су играчке за петогодишњу децу. Убрзо ме је одвела до једног зида где су биле поређане играчке за дечаке. Са највише полица је дохватила једног витеза који је био прашњав и фалила му је једна рука. Збуњено сам је погледала и рекла јој да нисам дечак и да се не играм са витезовима, а нарочито не са онима којима фали једна рука, али она није обраћала пажњу на мене и само ми је гурнула витеза у руке и отишла. Дуго сам стајала и гледала у витеза. Нисам знала шта да урадим да ли да га оставим само на полици или да само останем ту где сам и још мало га гледам. Јако ме је привлачило шарено дугме које је било на витезовом стомаку. У једном тренутку синула ми је идеја да пипнем дугме и да видим шта ће да се деси. Када сам притисла дугме, витез је трепнуо, уплашила сам се и случајно га испустила на под. Он је рекао: „Јаоооооо! Зар не можеш да будеш мало пажљивија?“ Збуњено сам гледала у њега. Осећала сам страх. Он опет проговори: „Све ћеш схватити успут, само ме прати!“ Витез је затим устао и мало се протегао и кренуо да сасвим сам хода. Стигли смо до још једног зида где су стајале играчке за девојчице. Витез ми је рекао да дохватим љубичастог меду који није био лепо зашивен. Урадила сам како ми је рекао. Спустила сам меду на земљу, а онда приметила да и меда има исто дугме као и витез. Притиснула сам дугме и меда је исто трепнуо и мало се растегао. Сада сам све схватила меда и витез су оживели! „Вау“, рекла сам. Сели смо на под да попричамо и изненадила сам се када су ми рекле да нико не жели да их купи јер су ружне и старе играчке и да они сањају о једној девојчици која ће се играти са њима у својој собици. Ја сам им рекла да желим да их купим и да обећавам да ћу се са њима играти сваки дан.

Њихови осмеси су били нешто најлепше што сам икад видела, а успомене које имам са њима измаме увек осмех и на мом лицу.

Лаура Бреиер 6Б

Grade 2A

Толико смо се смејали

Било је то за време летњег распуста - врели августовски дани. Ми смо код баке и деке у градићу на самој обали Дунава. Све се одвија испред наше куће.

Од ујутру смо у купаћим костимима, ускачемо у Дунав и долазимо кући само када би нас стомак подсетио да му дамо мало хране. Плажа је препуна старих, младих, деце, као и наших вршњака. Имамо много другара са којима се купамо, од ујутру до вечери, све док нас комарци не би потерали кућама. Тог дана обукла сам свој нови бикини који се на боковима везивао врпцама. Нисам ни приметила да су врпце мало попустиле и са скакаонице скочила у воду у којој је било доста мојих другара, углавном пубертетлија. Изронивши из воде, видела сам доњи део бикинија који плута по површини воде. Зграбила сам бикини, чврсто га држала у руци а око мене моји другари су се дословце давили од смеха. Нисам знала шта ћу - у Дунаву нема дна како бих могла поново да навучем доњи део бикинија, а да пливам до обале, не могу да изађем нага ван из воде. Из неког разлога и мене је ухватио паничан смех. Покушавала сам да се одржавам у води млатарајући ногама не бих ли успела да навучем и вежем бикини. Међутим, били су то безуспешни покушаји јер ме је смех савладао. На крају, одлучила да са доњим делом бикинија и рукама машем и дозовем маму у помоћ. Наравно, цела плажа је то видела и сви су се громогласно смејали. Мама ми дала знак да допливам ближе обали, а онда је она ушла у воду са пешкиром који ми је омотала око струка и изашла сам безбедно напоље. Било је ту доста добацивања са разних страна, сви су правили шале на које сам се ја слатко смејала, као и остали.

Од тада није било дана да се појавим на плажи, а да ми неко не добаци: „Нано, држи гаће!“

Нана Рабинович Петровић 6Б

Лука Богдановић 4А

Теа Лекић, 8Б, тема ПОСТЕП

6 grade, Still life

Хана Борчић, илакат за филм, 8Б

Матеа Симић, 7Б, Надреализам

Ма, какав страх

Било је једно ведро и сунчано јутро. Пролазио један човек селом и наишао на просјака. Пита га просјак: „Добри човече, можеш ли ми помоћи?” Човек није обратио пажњу на њега, па је само наставио својим путем.

Мало касније, пролазио је један господин са коњем који је вукао приколицу натоварену хлебом. Стигао он до просјака који му је поставио исто питање. Он га је презриво погледао и пошао даље. Око поднева, ишао је истим путем један младић који је био сиромашно обучен. Дошао је до просјака који га је замолио за помоћ. А он му је рекао: „Шта вам треба, драги господине?” Просјак је рекао да је изгладнео и да нема новца да купи хлеб. Младић му вели: „Знате, данас сам зарадио довољно новца да купим хлеб, али бих хтео да га дам вама.” Пружио му је новац. Просјак му је захвалио и отишао својим путем. Тај пут га је водио до дворца. Када је стигао, скинуо је одећу просјака и обукао краљевску одећу. Просјак је био краљ. Следећег дана, дошао је краљ до куће младића који му је помогао претходног дана. Испред краља су били његови стражари који су почели да лупају на улазна врата. Младић се уплашио. Мислио је да су дошли да га ставе у затвор јер није платио порез прошлог месеца. Да би прекинуо буку, уплашено је отворио врата. Видео је краља. Краљ му је рекао: „Знаш, ја сам био просјак коме си јуче помогао. Заузврат даћу ти новца колико желиш”. А младић му је рекао: „Ваше Височанство, нисам ја Вама помогао да бисте Ви мени за узврат дали новац, него зато што Вам је помоћ била потребна. Немојте мени да дате новац, него нађите некога коме је помоћ потребна. Тако ћемо помоћи свим људима који немају од чега да живе.”

Краљ је схватио поруку младића. Од тада је помагао свим људима који немају од чега да живе.

Нађа Весић 6Б

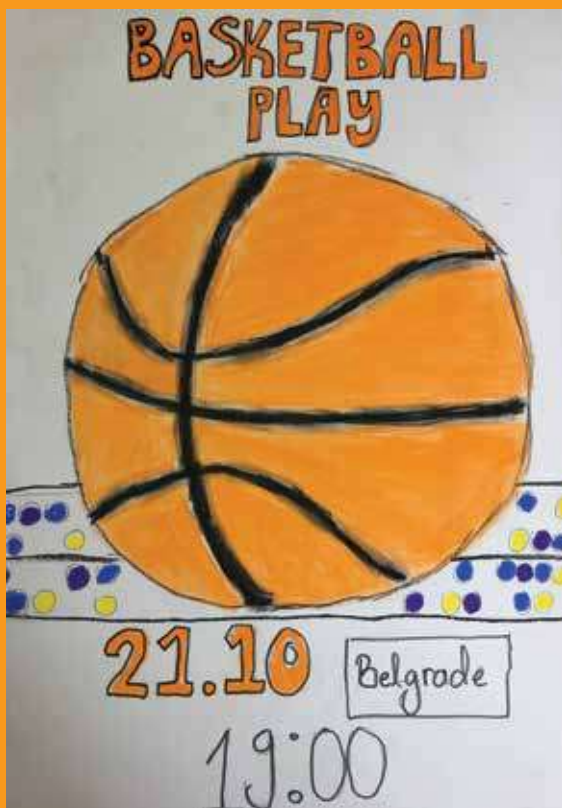
Баш смо се смејали

Све је почело на часу географије. Наставница нас је учила о звездама. Спомињала нам је звезде репатице. Објашњавала нам је како настаје њен реп. Пошто смо имали двочас, сви смо се удубили као да смо у универзуму и посматрамо звезде. Тај час је био најзанимљивији од свих часова географије. Када се завршио први час, нисмо хтели да идемо на мали одмор, већ смо хтели да останемо у учионици и научимо што више о звездама. При крају другог часа наш друг Урош је рекао: „Да ли ћемо имати тест о звездама ресицама?“ Наставница га је погледала и рекла: „Молим, Уроше, не каже се звезде ресице него звезде репатице“. Много смешно, али у исто време и слатко. Ја сам сигурна да је и вама ова прича смешна, али и ту није крај, ми већ два часа причамо звезде репатице, а за нашег Уроша су то још увек звезде ресице.

Елена Ђокић 6А

Анастасија Ајковић, 7А, Црно бели геометријски облици

Елена Аксентијевић, 8Б, тема ПОСТЕР

Матеа Симић, 7Б, мртва природа

Чуј, Страхина, ово је најстрашнији дан у мом животу

Нећу, нећу и нећу, лепо сам ти рекла. Ово је најстрашнији дан у мом животу. Ужас. Управо гледам најбољи филм на свету, али другарица ме зове да препише домаћи. Како ме нервира, добија петице и плусеве стално и то само због мене. Види, не престаје. Јој, како воли да „смара“. Само ћу да јој пошаљем поруку да сам заузета и да не могу сада да јој „помогнем“. Напокон завршио се филм. Био је одличан. Комедија и романтика у једном, савршено. Идем доле да вечерам, али види чуда ли великога, мама спрема шпаргле за вечеру. Како необично, мама је од скоро почела да нам даје да једемо само здраво јер је негде прочитала да у нашим годинама треба да једемо само месо и поврће. Чак ми ни јабуку не да да узмем, каже, цитираћу: „Не, не, не знаш да јабуке имају пуно шећера, а сада баци то.“ И, пошто нисам имала ништа нормално да једем само сам отишла раније на спавање. Следећег јутра сам се пробудила у седам сати због школе, а што је најгоре поред нас се гради нека нова зграда тако да су ми целу ноћ бушилице биле над главом. После тог тешког јутра, полако сам кренула у школу. Јаооо, заборавила сам свој пројекат из техничког. Брзо сам кренула назад кући, покупила га и вратила се у школу, али ето дивног изненађења имамо блиц тест из немачког. Ништа нисам имала појма. Хоће ли се ова катастрофа икада завршити? У ствари, назире се крај. Нећемо ићи у школу наредних дана због осмака који су протестовали или тако нешто.

Можда ова два дана и нису били тако лоши? Требало је да се догоде. Као и у свакој причи - све се заврши са много среће и радости.

Елена Аксентијевић 8Б

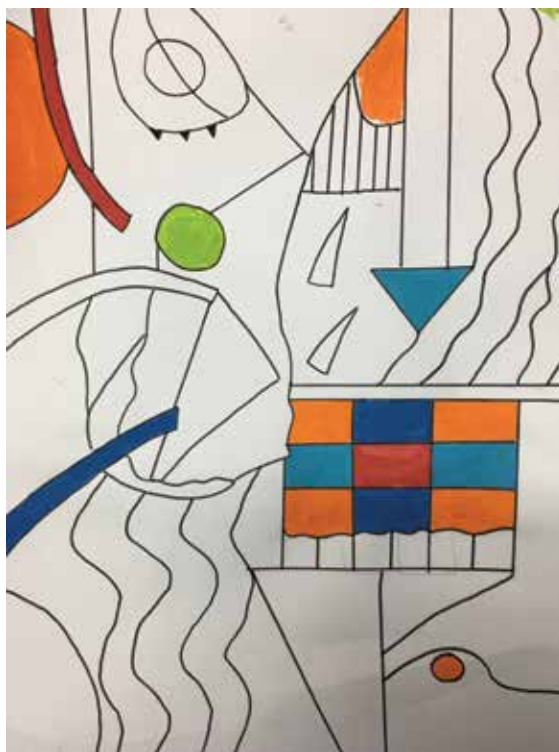
Тамара Лечић, 6А

Grade 2Б

Елена Аксентијевић, 8Б, тема Мртва природа у боји

Милитза Милена Радовић Славковић, 8А, арабеска

Хана Боричић, 8Б Арабеска

Луна Зимоњић Grade 5B

Соња Даниловић, Арабеска, 8А

Мила Боричић, 8Б, Арабеска

Тајни договор са мојим другарима

Било је то не тако давно, још имам у себи тај помешани осећај. Осећај туге, среће, узбуђења...

Стигло је и то време, време када треба да се растанемо од своје учитељице Јулијане. Требало је нешто јој купити, нешто вредно, лепо, јединствено... баш као што је и она била нама. Наши родитељи су се договорили да то буде брилијантска огрлица, нешто што ће јој остати као успомена на њено 5А. Нисмо могли да дочекамо час, да је изненадимо. Договорили смо се да поклон ставимо

на њен сто, а ми да се поређамо са једне и друге стране, тако да она има прилаз до стола. Када буде улазила сви у глас кажемо : „Изненађење!“ За тај наш договор смо само знали ми и били смо веома нестрпљиви. Све смо урадили као што смо се и договорили, а њен израз лица и данас памтим. Био је то израз лица помешан са изненађењем, тугом и радости. Баш онако како сам се и ја тад осећао. Поклон јој се веома свидео, а онда смо се сви заједно загрлили.

Тај загрљај се урезао у сећање, јер смо успешно спровели свој тајни договор.

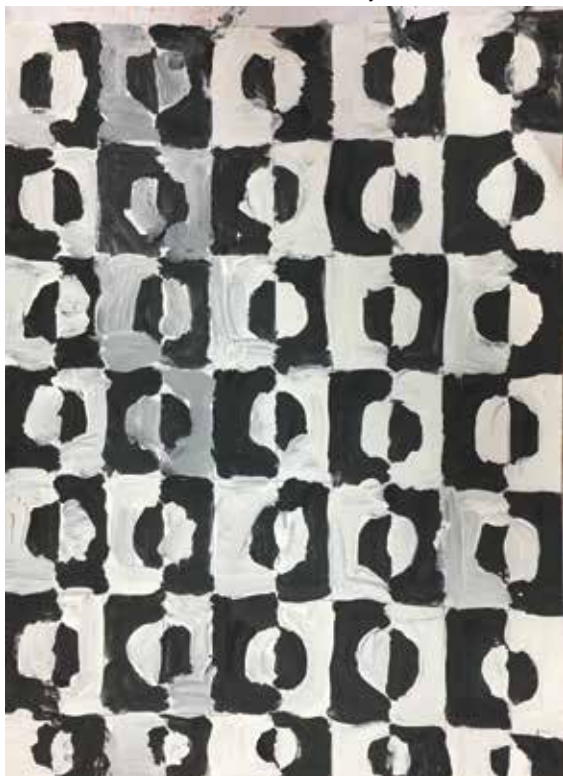
Андреј Луковић 6А

Елена Аксентијевић, 8Б, Тема АРАБЕСКА

Мијат Цејијевић, 7А

Урош Голубовић, Црно бели геометријски облици

Grade 1

1. still life, 6 grade

Андреј Иванић, 7Б, Поп арт

Милан Матић, 6Б, мртва љирирода

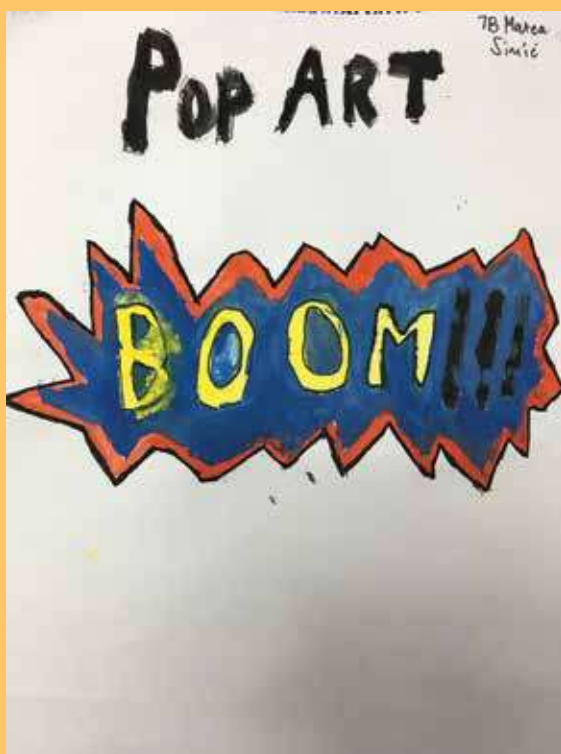
Ива Кнежевић, 8А мртва љирирода

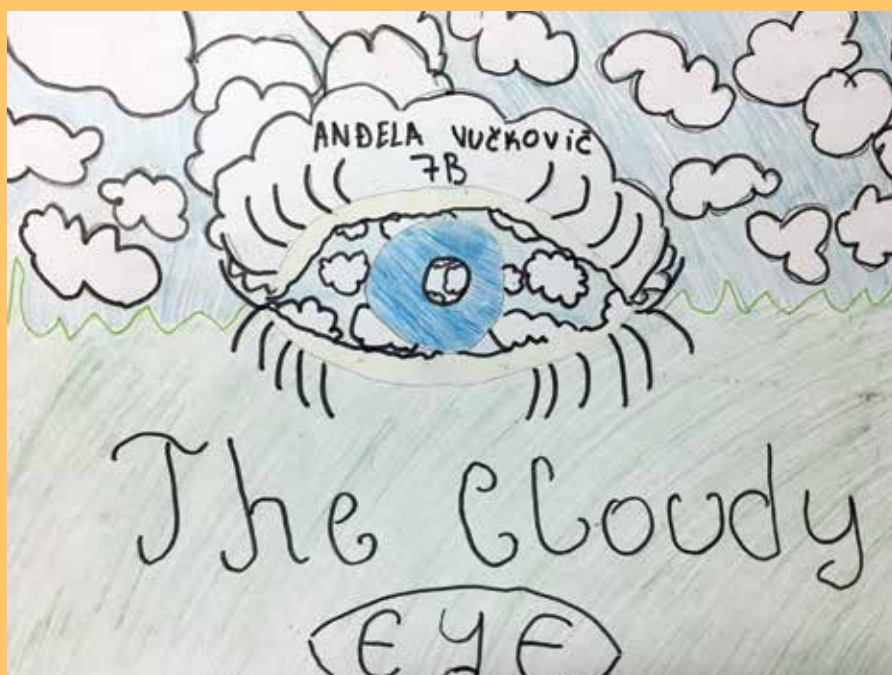
Тара Станчевић 4А

Милан Матић, 6Б, мртва природа

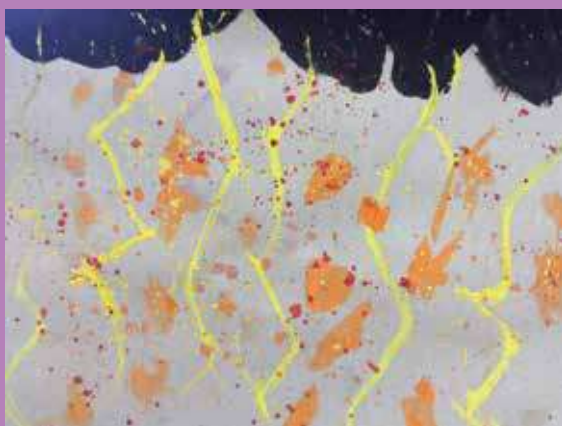
Матеа Симић 8Б, Поп Арт

Анђела Вучковић, 7Б, тема Надреализам

Sarah Esther Edlinger, 8Б, тема Арабеска

Игњат Докмановић 4А

grade 1

Grade 6

Доказ да један А4 формат папира крије хиљаду тајни - доказали су ученици Г6. На самом почетку треба знати како изгледа пут до успеха и који су његови кораци.

И ово може бити перница, нове идеје наших ђака.

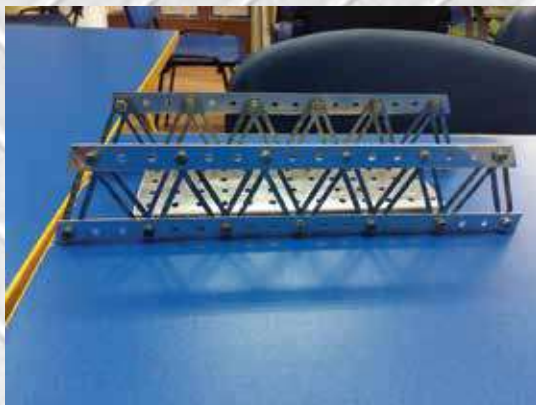

Grade 7

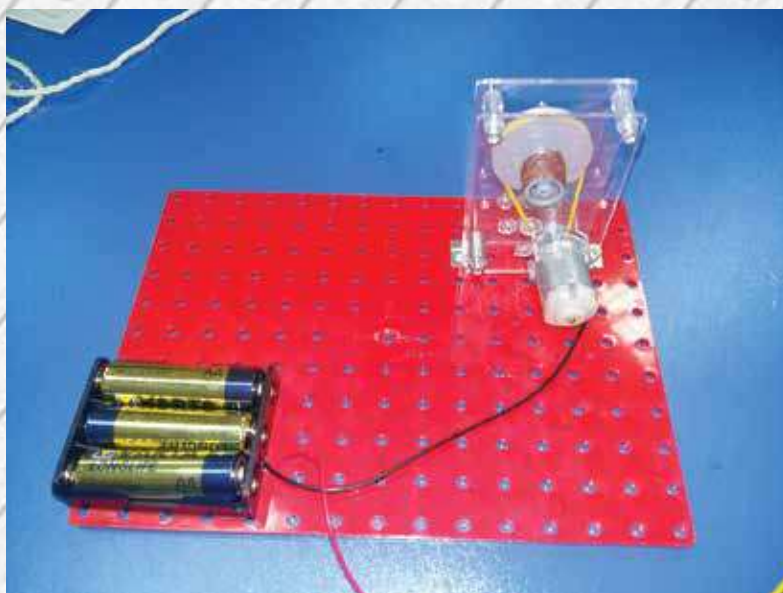

Ученици Grade 8 су се бавили мостовима.

Grade 9

Бисери

- Учитељица Невена у свом одељењу 2А чита реченицу – **Они су били сити**. Јована је затражила објашњење речи сити. Пре него што је учитељица успела да објасни, друг Никола се укључио: „Знаш ону песму“, и запевао, „и тебе сам сит, кафано?“
- На часу математике у 9А наставница Драгана пита ученике да ли знају који је глобални контекст заступљен у лекцији коју раде. Јавља се Матија и каже: „Је л’ то оно **lost in space and time?**“ (читај: orientation in space and time)
- На часу српског језика Филип 8Б каже: „И онда је Анђелија **Дмитару** рекла.“ (читај - Дмитру)
- Никола 6Б одговара лектури и каже: „Пецикоза је био **дуран**.“ (читај - надурен)
- Богдан 9А, пишући објашњење којим пореди два графикона, даје коментар: „Први је **разгледнији...**“ (читај - прегледнији)
- „Онда их је разредна у аутобусу **набројала**“, каже Софија 6Б. (читај - пребројала)
- Лаура 6Б тумачи епизоду у лектури и каже: „Његова мама је била срећна што може да му **приљушти...**“ (читај - приушти)
- Вук 6А пита „Шта значи **простити?**“ (читај – постити)
- На часу српског језика у одељењу 6Б наставница Весна даје задатак који ђаци раде у пару. Будући да Појразу и Глебу српски језик није матерњи, наставница ради са њима. Ствара се такмичарски амбијент ко ће први да заврши. У напетом атмосфери Појраз и Глеб саопштавају да су окончали задатак. Остали парови реагују да је са њима била наставница и да то није била равноправна борба. Наставница каже: „Децо, у овој екипи су били Појраз, Глеб и Весна. Њих троје су победили, није ту било никакве наставнице.“ Матеја се укључује и каже: „Слушај, Весна, морам нешто да ти кажем. можда ти мислиш да си била само Весна, али ја мислим да си се ти такмичила и као наставница... Ху, наставнице, како ми је било тешко да Вам говорим ти!“

!"Тифани 8А тумачи песму „Диоба Јакшића“ и каже: „Због мужеве **наредбине...**“ (читај – наредбе)

!"Ученици 8Б почињу да раде писмени задатак из српског језика и неки траже од наставнице папире за писање концепта. Филип се обраћа наставници и пита: „Могу да добијем папире за рачунање?“

!"На часу географије наставница Светлана прича о звездама репатицама и како су оне добиле назив. Урош 6А се укључује у причу и каже: „Звезде **ресице...**“

!"Александар 8А каже: „Али нас је баш **бригало...**“

!"„И онда је тата Ане Франк **изјавио** Дневник...“, каже Митра 8А. (читај – објавио)

!"„Да отворимо **Расовник?**“, пита Урош 6А наставницу српског језика. (читај – Расковник, име петачке читанке)

!"Вук 6А каже: „**Призори** су непроменљиве речи.“ (читај – прилози)

!"Фића 8Б каже: „У **Босној** се каже...“

!"„Сад сам баш **забркао**“, каже Марко 8Б. (читај – забрљао)

!"Нађа 8Б каже: „И онда је Том Сојер присуствовао својој **самрти.**“ (читај – сахрани)

!"„Како, наставнице, песникиња, зар се не каже **песница?**“, пита Лука 8Б наставницу Весну.

!"Одељење 6А тумачи приповетку која има мотив фризуре и пита: „Децо, знате ли неку девојчицу која воли кратку косу?“ „Знамо Ацину маму!“, каже Вук.

!"„Браво, Реља, за глуму у серији!“ каже наставница Весна. „Је л’ то серија **Корење?**“, питају ученици 6Б. (читај – Корени)

!"„Како се зове промена именских речи по падежима?“ пита наставница Весна. „То је **декларација!**“, каже Ања 6А. (читај – деklinација)

!"„Мицо, што ме имитираш?“ пита наставница Весна Милицу 8Б. „Не имитирам Вас, али стварно“, правда се Милица. „Мицо, шалим се. Децо, ви уопште не схватате мој хумор“, каже наставница. „Који хумор?“, каже Милица.

Михајло Радаковић *Grade 1*

Леа Радловачки *Grade 1*

Лука Маркићевић *Grade 1*